

Rabbin Eliyle Yönlendirildi

Habakkuk'un İki Levhası

Jeff Pippenger

2012-10-16

Habakkuk'un İki Levhası 95'in 4'ü

Benim için bir saatlik bir sunumda yaklaşık sekiz sayfalık notu bitirmek oldukça zordur. Fark edeceğimiz üzere elimizde 20 sayfa var; dolayısıyla bu notların tamamını okumayı amaçlamadığımı size bildiriyorum. Buradaki bazı pasajları okuyacağım; böylece LiveStream üzerinden izleyen ve notları indirebilenler için, ayrıca bunu nihayetinde DVD üzerinden izleyecek olanlar için—eğer bu makaleler kendilerinde zaten mevcut değilse—bunlar kayda geçmiş olacaktır. Ele aldığımız konu Habakkuk'un İki Levhası'dır ve bu noktada yaptığımız tek şey, Ellen White'in 1843 Çizelgesi üzerinde temsil edilen gerçeklerle uyum içinde olduğunu göstermeye çalışmaktır.

Dün tamamladığımız ilk üç sunum, Ellen White'in İlk Yazılar, sayfa 236'da 2520 zaman peygamberliğini açık ve özellikle geçerli olarak onayladığını gösteriyordu.

1844 yılının Mart ayındaki ilk hayal kırıklığından söz ederken, hayal kırıklığından sonra Milleritlerin Kutsal Kitap'ı incelemeyi sürdürdüklerini ve onları 2520, 2300 ve 1335 için 1843 yılını öngörmeye sevk etmiş olan aynı kanıtın, bu kez bu peygamberlik dönemlerinin 1844 yılında sona erdiğini ispat etmek üzere 1844'te geçerli olduğunun anlaşıldığını söylediğini belirtir. Ve onun söz edebileceği tek peygamberlik dönemlerinin bunlar olduğu [1843 Şeması üzerindeki 2520 ve 2300'e atıfta bulunarak], 1335 olmadığı üzerinde durmuştuk. 1335, MS döneminde başlamıştı; 1843'te sona erdi. Dolayısıyla o, 2520 ve 2300 yıllık peygamberliğin anlaşılması üzerine onayını koymaktadır.

Ve sonra sözlerine devam ederek, o zaman dilimi içinde, üç zaman peygamberliğinin 1844 yılında sona erdiğini kanıtlamaya başladıkları sırada, Milleritleri kiliseden dışarı iten zulme sebep olan şeyin bu olduğunu söyledi. Dolayısıyla, burada dünyanın sonunda, 2520'nin neden 1844 yılında sona erdiğine dair bilgiyi sundukları için erkeklerin ve kadınların Adventist Kilisesi'nde zulüm görüyor olmaları bir rastlantı değildir.

Rab'bin Eli Tarafından Yönlendirilen

Şimdi başka bir konuya geçiyoruz; tam burada bulunan şu konuya [1843 Çizelgesi üzerindeki MS 508'e işaret ederek]. Bu Çizelgelere bakmadıysanız göreceksiniz ki, Kızkardeş White bu 1843 Çizelgesi hakkında, "Rab'bin bu Çizelgeyi yönlendirdiğini gördüm," demektedir; ve bu 1850 Çizelgesi hakkında da, Tanrı'nın bu Çizelgenin yayımlanmasında bulunduğunu söylemektedir. Böylece bize, Tanrı'nın bu Çizelgelerin her ikisinin de hazırlanışında etkin olduğunu ve bunların nasıl yapılandırıldığının insani açıdan kasıtlı olduğunu söylemiş oluyor. Milleritler bunu bilerek yaptılar, fakat bu Tanrı'nın tasarımı uyarıncaydı.

Burada, MÖ 677'den onların inandıkları üzere MS 1843'e kadar, 2520'yi tanımlayan sütun budur [1843 Çizelgesi'nde soldan ikinci sütuna işaret ederek]; bu, MÖ 677'de başlayıp onların düşüncesine göre MS 1843'te sona eriyordu.

Ve bu çarpıcı tasviri, 1850 Çizelgesi üzerinde buradan [soldan üçüncü sütuna atıfta bulunarak] MÖ 677'den MS 1844'e kadar muhafaza ettiler. Bu, her iki Çizelgede de mevcut olan 2520 sütunudur.

Ve her iki durumda da bu sütunların tam ortasında haç bulunmaktadır.

Ve hemen haçın altında Sürekli'ye yapılan atıf yer almaktadır. Ve Sürekli'nin simgesi olan putperestliğin, putperest dinin kökü, kendini yüceltmedir; ve, Rab'bin bunda elini görebileceğiniz yer burasıdır; bu iki şemanın her ikisinde de mutlaka insan elini değil.

Bizim, sizin, ya da herhangi bir kimsenin, kendini yüceltmesi üzerimizden kaldırılacaksa, her iki Şemada da yansıtıldığı üzere, çarmıhın dibine gelmemiz gerekir. Bu ders tasvir edilmektedir.

Ve elbette, ortasında çarmıh bulunan 2520'nin sütunlarından söz ettiğimizde, Daniel 9'un yerine gelişi uyarınca, Mesih'in birçoqlarıyla antlaşmayı bir hafta boyunca teyit etmek üzere geldiğinde, o bir haftanın 2520 güne tekabül ettiğini ve o haftanın ortasında O'nun çarmıha gerildiğini biliriz. Dolayısıyla, bu Şemaların her birinde bu sütunların ortasında çarmıhı görürüz; bunlar, Mesih'in birçoqlarıyla antlaşmayı teyit ettiği 2520 güne işaret etmektedir.

Şimdi ise "Günlük" konusunu ve Ellen White'ın bunu tasdik edişini ele alacağız.

23 Eylül'de Rab bana, halkının bakiyesini kurtarmak için elini ikinci kez uzatmış olduğunu ve bu toplama vaktinde gayretlerin iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma zamanında İsrail vuruldu ve parçalandı, fakat şimdi, toplama vaktinde, Tanrı halkını iyileştirecek ve saracaktır. Dağılma zamanında gerçeği yaymak için gösterilen çabaların etkisi pek az oldu, çok az şey başardı ya da hiçbir şey başaramadı; fakat toplama vaktinde, Tanrı halkını toplamak için elini uzatmışken, gerçeği yaymaya yönelik çabalar amaçlanan etkisini gösterecektir. Herkes işte birleşmiş ve gayretli olmalıdır. Gördüm ki, şimdi toplama vaktinde bize yön verecek örnekler olarak herhangi birinin dağılma zamanına başvurması yanlıştır; çünkü Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından daha fazlasını yapmayacak olsaydı, İsrail asla toplanamazdı. 1843 çizelgesinin Rab'bin eli tarafından yönlendirilmiş olduğunu ve değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların O'nun istediği gibi olduğunu; O'nun elinin bazı rakamlardaki bir hatanın üzerinde bulunduğunu ve onu gizlediğini, böylece O'nun eli kaldırılınca dek hiç kimsenin onu göremediğini gördüm.

Sonra, "günlük" ile ilgili olarak (Daniel 8:12) gördüm ki, "kurban" sözcüğü insan hikmetiyle metne eklenmiştir ve metne ait değildir; Rab de doğru anlayışı yargı saati çağrısını yükseltenlere vermiştir. 1844'ten önce birlik mevcutken, hemen herkes "günlük" hakkındaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten sonraki karışıklıkta başka görüşler benimsenmiş, bunun ardından karanlık ve kargaşa gelmiştir. Zaman, 1844'ten beri bir sınama olmamıştır ve bir daha asla sınama olmayacaktır.

Rab bana, üçüncü meleğin mesajının gitmesi ve Rab'bin dağılmış çocuklarına ilan edilmesi gerektiğini gösterdi; fakat bu, zamana bağlanmamalıdır. Gördüm ki, bazıları zaman vaaz

edilmesinden kaynaklanan sahte bir heyecana kapılıyordu; oysa üçüncü meleğin mesajı, zamanın sağlayabileceğinden daha güçlüdür. Gördüm ki, bu mesaj kendi temeli üzerinde durabilir ve onu güçlendirmek için zamana ihtiyaç duymaz; ve büyük bir kudretle ilerleyecek, işini yapacak ve doğruluk içinde kısa kesilecektir.

Sonra dikkatimin, Eski Yerus alim'e gitmenin kendi g evleri olduğuna inanan ve Rab gelmeden önce orada yapmaları gereken bir iş bulunduğunu düşünen bazı kimselere çevrildi. Böyle bir görüş, üçüncü meleğin mesajı altındaki Rab'bin şimdiki işinden zihinleri ve ilgiyi uzaklaştırmaya elverişlidir; çünkü hâlâ Yerus alim'e gitmeleri gerektiğini düşünenlerin zihinleri orada olacaktır ve kendi imk nları, şimdiki hakikatin davasından çekilerek kendilerini ve başkalarını oraya götürmeye harcanacaktır. Böyle bir görevin gerçek hiçbir iyilik sağlamayacağını gördüm; Yahudilerden pek azını Mesih'in birinci gelişine bile inandırmak çok uzun zaman alacaktır, O'nun ikinci gelişine inandırmak ise çok daha fazla. şeytan'ın bu konuda bazılarını büyük  l de aldattığını da gördüm; oysa bu ülkede onların çevresindeki canlara kendileri tarafından yardım edilebilir ve onlar Tanrı'nın buyruklarını tutmaya y neltilibilirdi, fakat onları mahvolmaya terk ediyorlardı. Eski Yerus alim'in hiçbir zaman yeniden kurulmayacağını da gördüm; ve şeytan'ın, toplama zamanında şimdi Rab'bin çocuklarının zihinlerini bu şeylere yöneltmek, onları bütün ilgilerini Rab'bin şimdiki işine vermekten alkoymak ve Rab'bin günü için gerekli hazırlığı ihmal etmelerine sebep olmak üzere elinden geleni yaptđını gördüm." Early Writings, 74–76.

G stereceğimiz birkaç husustan biri, Early Writings, sayfa 74'ten bir pasajın bulunmasıdır. Bunu daha önce ele almıştık. Bu sunumda ele alacağımız bu hususların birçoğunu daha önce işlemiş bulunuyoruz; ancak çoğumuz, Early Writings'daki bu pasajın bir gelişim sürecinden geçtiğini anlamamaktadır. Early Writings kitabında mevcut olduğu şekliyle, insanlar hakikati çarpıtmak için Early Writings'ta yer alan ifadeleri kullanacaklardır. Fakat  zg n kaynak belgelere geri dönüldüğünde, onların hakikati  arpıtmalarına dayanak oluşturan mantık ortadan kalkar.

Öyleyse, bu konuda söylenecek çok şey vardır. Burada Gündelik ile meşgul olduğumuz için, ben yalnızca birkaç noktayı belirteceğim. Ancak Early Writings'tan bu pasajda, özellikle ilk iki düşüncüye, 23 Eylül'e dikkat etmenizi isterim.

Tamam. 23 Eylül'e aşına değilseniz, oraya 1850 yazabilirsiniz; 23 Eylül 1850. Bunun, Sürekli'yi doğru şekilde anlamak üzerinde bir etkisi vardır.

Birinci paragrafın sonu, burada son birkaç gündür zaten ele aldığımız şu ifadedir: "1843  izelgesinin Rab'bin eli tarafından yönlendirilmiş olduğunu ve onun değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların O'nun istediği gibi olduğunu; O'nun elinin bazı rakamlardaki bir yanlışı örttüğünü ve gizlediğini, öyle ki O'nun eli çekilinceye dek hiç kimsenin bunu göremediğini gördüm."

İkinci paragrafta şoyle deniyor: "Sonra —günlük' ile ilgili olarak gördüm (Daniel 8:12)" şimdi, bunu yalnızca hafızanıza kaydetmenizi istiyorum—bunu kuşkusuz daha sonra, Rab dilerse, ele alacağız—1843 şeması'nda Günlük temsil edildiğinde, tam burada, "günlüğün kaldırılması" yazıyor; "Daniel 12:11 ve 12" deniyor. 1850 şeması'nda ise, Günlük ele alınırken, "putperest egemenlik yahut günlüğün kaldırıldığı zaman, Daniel 11:31" deniyor. Dolayısıyla, bu iki şema'da,

Daniel 11:31 ve Daniel 12:11'den tespit ettikleri vurgu, Günlük'ün kaldırılmasıdır. Tamam mı?

Ve Daniel 11:31 ile Daniel 12:11'de, "ortadan kaldırmak" diye çevrilen İbranice sözcük sur'dur; bu, "ortadan kaldırmak" anlamına gelir; "gidermek" demektir.

Fakat Daniel 8'de, 11. ayette, "sürekli"nin ortadan kaldırıldığıнын söylendiği yerde, farklı bir İbranice sözcük kullanılmıştır. Bu sözcük rum'dur ve "yüceltmek ve ululamak" anlamına gelir.

Böylece, William Miller Cruden's Concordance'ı kullandı; ve Cruden's Concordance, size ne İbranice ne de Grekçe konusunda herhangi bir içgörü sağlar. Dolayısıyla Rab, Milleritleri yönlendiriyordu; çünkü Daniel Kitabı'nda Sürekli'ye atıfta bulunan üç yerden — Daniel 8. bölüm, Daniel 11. bölüm ve Daniel 12. bölüm — 11. ve 12. bölümlerde "ortadan kaldırmak" diye çevrilen İbranice, "ortadan kaldırmak" anlamına gelir. Ve bu Çizelgelerde onların vurguladığı da şudur: Putperestlik ortadan kaldırıldığında, 1290 ve 1335 peygamberlikleri başlayacaktı.

Fakat Daniel 8'de, Sürekli ortadan kaldırıldığında, bundan söz edilen şey onun kaldırılması değildir; söz edilen, Putperestlik dininin yukarı kaldırılıp yüceltilmesidir. Dolayısıyla Millerciler doğru sonuca varmışlardı. Onlar, Daniel'de Sürekli'nin ortadan kaldırılmasından söz eden iki bölüme atıfta bulundular.

Fakat burada Early Writings'te ve özgün kaynak belgelere geri döndüğümüzde, bu bölümde Daniel 8:12'ye yapılan bu atfın başlangıçta orada bulunmadığını göreceksiniz. Ellen White'ın, Early Writings'i 1882'de bastıklarında bunu oraya eklemelerini söyleyip söylemediğini, yahut bunu editörlerden birinin mi eklediğini bilmiyorum. Bundan dolayı tehdit altında hissetmiyorum, çünkü burada söz konusu olan kaldırıp alma değildir.

İkinci paragrafta şöyle deniliyor: "Sonra 'günlük' ile ilgili olarak (Daniel 8:12), 'kurban' sözünün insan hikmetiyle eklendiğini, metne ait olmadığını ve Rab'bin bunun doğru anlayışını yargı saati çağrısını duyuranlara verdiğini gördüm."

Bundan birkaç yıl önce Almanya'da, Almanya'nın önde gelen bazı pastörleri ve bazı ilahiyat okulu öğretim görevlileriyle bir toplantımız oldu; orada ben sunum yaptım ve onlar bu mesaja taşlarını attılar.

Orada İtalya'dan bir pastör de vardı ve bu ayet hakkında ileri sürülen akılsızca iddialardan birini dile getirdi. Ve söylediği şeydu—ve Daily hakkında birkaç akılsızca iddia vardır; bu yüzden bu akılsızca iddianın sıkça kullanıldığını görürsünüz ve biz de bunu burada kayda geçireceğiz. Şöyle deniyor: "Sonra —günlük' ile ilgili olarak (Daniel 8:12), —kurban' sözcüğünün insan hikmetiyle eklendiğini ve metne ait olmadığını; ve Rab'bin bunun doğru görüşünü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm." İşte akılsızca iddia budur: Ellen White'ın burada Daily'i onaylamadığını; insan hikmetiyle —kurban' sözcüğünün eklendiği ve metne ait olmadığı yönündeki Öncülerin anlayışını onayladığını söylüyorlar. Tamam mı? Dolayısıyla bu İtalyan pastör bu iddiayı ileri sürmektedir.

Ve ben dedim ki, "Öyleyse, bir sonraki cümleyi bana açıklayın, Pastör."

Bir sonraki cümle şöyle diyor: “Birlik mevcutken, 1844’ten önce, hemen hemen hepsi ‘günlük’e ilişkin doğru görüşte birleşmişti; . . .” Bu, kurban kelimesinin insan hikmetiyle eklenmesine ilişkin doğru görüş hakkında değildir. Ellen White burada —ve bu çetin bir meseledir, bugün Adventizm içinde işitmeyi ve görmeyi reddeden bu insanlar için çetin bir meseledir— konuşmaktadır. Bu paragraf yüzünden, muhtemelen, Peygamberlik Ruhü’ndaki diğer herhangi bir paragraftan daha fazla sayıda ilahiyatçı kurtuluşunu yitirmiştir. Abartmıyorum; bunun muhtemelen doğru olduğunu düşünüyorum.

20. yüzyılın ilk dönemlerinde, “Daily’e ilişkin yanlış görüş Adventizm’e sokulurken, meselenin her iki tarafında bu konuda mücadele eden herkes, aslında bu paragraf üzerinde mücadele ettiklerini biliyordu. Stephen Haskell, “Daily”nin Paganizm olduğu yönündeki Öncü görüşünü savunmaya geldiğinde ne yaptı? Bu 1843 Çizelgesi’ni yeniden bastı ve bu paragrafı altına koydu. Dolayısıyla bu paragraf, tartışmanın odağıdır; ve burada birçok, birçok adam kendi kılıçlarına düşüp ölmüştür.

Öyleyse, burada en azından görmenizi istediğim düzeyde şudur: Çünkü yakın zamanda White Horse Ministries’den Steve Wohlberg gibi bu mesaja karşı çıkan adamlar var. Ve onun ileri sürdüğü savlardan biri şudur: “Ellen White Gündelik hakkında hiçbir zaman bir görüşe sahip olmadı; öyleyse benim de bir görüşe sahip olmam gerekmiyor.” Bu ise kesinlikle son derece akılsızca bir tutumdur. Fakat, Ellen White’ın bu konuda bir görüşe sahip olmadığı ihtimalini ona tanısak bile, bu alıntıda ne diyor? Öncülerin bu konudaki doğru görüşe sahip olduklarını söylüyor. Kendisi bunun ne olduğunu bilmiyor olsa bile, burada doğru bir görüşün var olduğunu söylüyor; bu da yanlış bir görüşün, belki de birkaç yanlış görüşün bulunduğu anlamına gelir.

Vance Ferrell gibi adamlarınız var. Vance Ferrell; insanlar Vance Ferrell’in peygamberlik yorumlarına güven duyuyorlar ve ben bunun nedenini bilmiyorum. Vance Ferrell tek kişi değildir, fakat “Günlük”ün hem putperestliği hem de Mesih’in Kutsal Yer hizmetini temsil ettiğini söyleyen adamlardan biridir. Tamam mı? O, bu simgenin hem Şeytan’ı hem de Mesih’i temsil ettiğini söylüyor.

Bu tür bir muhakemeye ne tür bir ayırt etme yetisi kullanılmaktadır?

Pekâlâ, White Kızkardeş, burada “Günlük” her neyi temsil ediyorsa etsin, onun doğru bir görüşünün bulunduğunu söylüyor. O hâlde, en azından burada bu öncül üzerinde hemfikir olabiliriz, değil mi?

Sonra “günlük” ile ilgili olarak (Daniel 8:12) gördüm ki, “kurban” sözcüğü insan hikmetiyle eklenmiştir ve metne ait değildir; Rab de onun doğru anlayışını yargı saati çağrısını duyuranlara verdi. Birlik var olduğu zaman, 1844’ten önce, hemen hemen herkes “günlük”ün doğru anlayışında birleşmişti; fakat 1844’ten beri süregelen karışıklık içinde başka görüşler benimsenmiştir,

İtalyan pastöre söylediğim şey buydu. “Pekâlâ,” dedim, “1844’ten sonra ‘kurban’ sözcüğüne ilişkin benimsenmiş başka görüşlerin bulunduğunu gösteren herhangi bir tarihsel kaynak verebilir misiniz?”

Ve bu noktada bundan bir bakıma geri adım attı.

1844'ten beri Sürekli hakkında başka görüşler benimsenmiştir; peki bunlar ne üretmiştir? Karanlık ve kargaşa.

“karanlık ve kargaşa” ifadesinin altını çizin; çünkü Sister White, Sürekli hakkında daha ileri konuştuğunda, karanlık ve kargaşadan söz eder; biz de bu sabah bunlardan bazılarını size göstereceğiz.

Günlük hakkında yanlış bir görüş benimseyin, sonuç karanlık ve kargaşa olur.

“Zaman, 1844'ten beri bir sınama olmamıştır ve bir daha asla sınama olmayacaktır.”

Dolayısıyla, burada gördüğünüz Sürekli ile bağlantılı olarak, işte ileri sürülen sav budur. Bugünkü sav budur; Ellen White'in oğlu tarafından ortaya konulan sav budur. Başkaları tarafından da ortaya atılmıştı, fakat onu Adventizmin tarihsel kaydına geçiren kişi odur. Sav şudur: Bu bölümü okuduğunuzda, anlamanız gereken şey zaman belirleme bağlamıdır.

—“başka görüşler benimsenmiştir,”—Sürekli ile ilgili olarak—“ve bunun ardından karanlık ve karışıklık gelmiştir. 1844'ten beri zaman bir sınama olmamıştır ve bir daha asla sınama olmayacaktır.”

Rab bana, üçüncü meleğin mesajının gitmesi ve Rab'bin dağılmış çocuklarına ilan edilmesi gerektiğini gösterdi; fakat o, zamana bağlanmamalıdır.

Willy White'in neden zaman belirleme meselesinin bağlamını görmemiz gerektiğini söylediğini anlıyor musunuz?

Sürekli kurbanla ilgili yanlış görüşlerin meydana getirdiği karışıklıktan söz etmektedir; zaman bir sınav olmamıştır; ve ardından zaman belirlemeye ilişkin bir paragraf bulunmaktadır.

Pekâlâ, anlamanız gereken şudur: Vakit belirlemeye ilişkin bu paragraf, özgün kaynak belgede yer almıyordu; ayrıca, vaktin bir sınama olmadığına dair ifade, o cümle değiştirilmiştir. Bu, Ellen White'in özgün düşüncesini yanlış yansıtmaktadır. O, vakit belirlemeye dair hiçbir şeyi Günlük ile ilişkilendirmemiştir. Bu sabah incelemek istediğimiz husus budur.

Dolayısıyla, söylediğim gibi, bu sayfaların hepsini okumayacağız. Ben yalnızca bunların sizin elinizde bulunmasını sağlayacağım ki, söylediklerimi sınavabilesiniz; çünkü bir insan olarak, sizi yanıltıyor olmam ihtimali vardır.

Arthur White — “Zaman Tayin Etmenin Bağlamı”

Eski görüşün savunucuları, bu ifadenin metninin [Early Writings, 74–75.] Miller tarafından benimsenen ve sonradan Uriah Smith tarafından da tekrarlanan “günlük” anlayışı üzerine Gök'ün onayını koyduğunu ileri sürüyorlardı.

Willy White'ın oğlu Arthur White, Ellen White'ın tarihine dair altı ciltlik eserinde, babasının “Daily” konusundaki doğru görüşü reddeden tutumundan söz ederken, EGW, cilt 6, sayfa 252’de şöyle der,

“Eski görüşün savunucuları” —günlük’ün Putperestliği temsil ettiğini ileri sürenler— “bu ifadenin [Early Writings, 74–75.] göğün onayını, Miller’ın benimsediği ve sonunda Uriah Smith tarafından tekrarlanan günlük görüşü üzerine koyduğunu savundular.”

Arthur White hakiki, doğru bir tarihçi olsaydı, biliyor musunuz orada ne söylemesi gerekirdi? Oraya yalnızca bir kelime koymuş olurdu; fakat Arthur White burada fırsatı kaçırdı. Şöyle demiş olurdu: “Eski görüşün savunucuları, bu ifadenin [Early Writings, 74-75] metninin, Miller tarafından benimsenen ve sonunda Uriah Smith tarafından tekrar edilen gündelik anlayışına Gök’ün tasdikini verdiği [doğru olarak] savundular.”

Ama bunu orada doğru şekilde ifade etmiyor. O, yalnızca onların savunduğu şeyi söylüyor; sanki yanlış bir görüşü savunuyor olmaları ihtimali varmış gibi. Oysa öyle değildi; onların görüşü doğrudur.

—“Yeni görüşün savunucuları”—babası Willy, A. G. Daniells, W. W. Prescott ve ben şimdi oraya girmeyeceğim—“bu ifadenin kendi bağlamı içinde, yani vakit belirleme bağlamında ele alınması gerektiğini savunuyorlardı.”—

Az önce size onların Early Writings, sayfa 74’teki argümanını aktardık.

—“Yeni görüşü savunanlar, ifadenin kendi bağlamı içinde—zaman belirleme bağlamı içinde—ele alınması gerektiğini savunuyorlardı. Ellen White’ın, ‘Bu nokta üzerinde bana verilmiş bir ışık yok’ (Letter 226, 1908) ve ‘Sorgulanan noktaları açıkça tanımlayamıyorum’ (Letter 250, 1908) şeklindeki tekrarlanan ifadeleri ve soru kendisine ısrarla yöneltildiğinde kesin bir beyanda bulunamaması, onların vardıkları sonucu destekler görünüyordu. Ayrıca, Ellen White aracılığıyla verilen mesajların tarihin açıkça yerleşmiş olaylarıyla çelişmeyeceğinden emindiler.” Arthur White, EGW, cilt 6, 252.

Asıl Nüsha—Review and Herald, 1 Kasım 1850

Peki, Early Writings, 74. sayfa, ne zaman basıldı? 1882; Early Writings kitabı 1882’de basıldı.

Fakat ele almakta olduğumuz Early Writings pasajının aslının bulunduğu yer, Review and Herald’ın 1 Kasım 1850 tarihli sayısındır; bu da notlarımızda mevcuttur. Ve bu birkaç paragraftan oluşmaktadır; daha önce de söylediğim gibi, bunların hepsini okumayacağız.

2. sayfada dört paragraf, ardından 3. sayfada dört paragraf görüyoruz:

Sevgili Erkek ve Kız Kardeşler, Rab’bin yakın zamanda görümde bana göstermiş olduğu şeylerin kısa bir taslağını sizlere sunmak isterim. Bana İsa’nın sevimliliği ve meleklerin birbirlerine duydukları sevgi gösterildi. Melek şöyle dedi: —Onların sevgisini göremiyor musunuz?— Onu izleyin. Tanrı’nın halkı da aynen böyle birbirini sevmelidir. Suçlamanın bir kardeşin üzerine değil, daha çok kendi üzerine düşmesine razı ol. Gördüm ki, —Sahip

olduklarınızı satın ve sadaka verin' mesajı bazılarınca açık ışığı içinde verilmemişti; Kurtarıcımızın sözlerinin gerçek amacı açıkça ortaya konmamıştı. Gördüm ki satmanın amacı, çalışıp kendilerini geçindirebilenlere vermek değil, gerçeği yaymaktı. Çalışabilecek durumda olanları tembellik içinde desteklemek ve hoş görmek günahdır. Bazıları bütün toplantılara katılmak için gayretli olmuştu; Tanrı'yı yüceltmek için değil, —ekmekler ve balıklar' için. Böylesileri, ailelerinin ihtiyaçlarını karşılamak ve şimdiki gerçeğin değerli davasını desteklemek üzere verecek bir şeyleri olsun diye, elleriyle —iyi olan şeyi' işleyerek evlerinde çalışsalar çok daha iyi olurdu.

Bazılarının, iman etmeyenlerin önünde hastaların şifa bulması için dua etmekte yanıldıklarını gördüm. Eğer aramızda hasta olanlar varsa ve Yakup 5:14, 15 uyarınca kilisenin ihtiyaçlarını kendileri için dua etmeye çağırıyorsa, İsa'nın örneğini izlemeliyiz. O, iman etmeyenleri odadan dışarı çıkardı, sonra hastayı iyileştirdi; biz de aramızdaki hastalar için dua ettiğimizde, imanı olmayanların imansızlığından ayrılmayı istemeliyiz.

Sonra dikkatlerim, İsa'nın öğrencilerini yalnız başlarına yukarı kattaki bir odaya götürdüğü zamana çevrildi; orada önce onların ayaklarını yıkadı, sonra da kırılmış ekmekten yemeleri için onlara verdi; bu, O'nun parçalanmış bedenini temsil ediyordu; ayrıca asmanın öz suyunu da onlara verdi; bu da O'nun dökülmüş kanını temsil ediyordu. Gördüm ki, herkes bu hususlarda anlayışla hareket etmeli ve İsa'nın örneğini izlemeli; ve bu düzenlemeleri yerine getirirken, mümkün olduğu kadar imansızlardan ayrı bulunmalıdır.

Sonra bana gösterildi ki, yedi son bela, İsa Kutsal Mekân'dan ayrıldıktan sonra dökülecektir. Melek dedi ki—Kötülerin yıkımına ya da ölümüne sebep olan, Tanrı'nın ve Kuzu'nun gazabıdır. Tanrı'nın sesiyle kutsallar, sancaklı bir ordu gibi güçlü ve heybetli olacaklar; fakat o zaman yazılmış olan hükmü infaz etmeyeceklerdir. Hükmün infazı, 1000 yılın sonunda olacaktır.

Kutsallar ölümsüzlüğe dönüştürüldükten, birlikte yukarı alındıktan, arpalarını, taçlarını vb. aldıktan ve Mukaddes Şehir'e girdikten sonra, İsa ile kutsallar yargı kürsüsüne otururlar. Kitaplar açılır: hayat kitabı ve ölüm kitabı; hayat kitabı kutsalların iyi işlerini, ölüm kitabı ise kötülerinkötü işlerini içerir. Bu kitaplar kanun kitabı olan Kutsal Kitap ile karşılaştırıldı ve buna göre yargılandılar. Kutsallar, İsa ile birlik içinde, kötü ölümler hakkında hüküm verirler. "Bakın!" dedi melek, "kutsallar, İsa ile birlik içinde yargıda oturuyor ve bedende işlenmiş amellere göre kötülerin her birine düşeni takdir ediyor; yargının infazı sırasında ne almaları gerekiyorsa, bu onların adlarının karşısına yazılıyor." Gördüm ki, bu, Kutsal Şehir yeryüzüne inmeden önce, bin yıl boyunca, kutsalların İsa ile birlikte yaptığı işti. Sonra bin yılın sonunda, İsa, melekler ve O'nunla birlikte bulunan bütün kutsallar Mukaddes Şehir'den ayrılır; ve O, onlarla birlikte yeryüzüne inerken, kötü ölümler diriltir; o zaman, "O'nu deşmiş olan" kimselerin ta kendileri dirilmiş olarak, O'nu bütün görkemi içinde, melekler ve kutsallarla birlikte uzaktan görecektir ve O'nun yüzünden feryat edeceklerdir. Ellerindeki ve ayaklarındaki çivi izlerini ve böğrüne mızrağın saplandığı yeri görecektir. Çivilerin ve mızrağın izleri o zaman O'nun görkemi olacaktır. İsa'nın Zeytin Dağı üzerinde durması bin yılın sonunda olur; dağ ikiye yarılar ve büyük bir ova hâline gelir; o sırada kaçanlar ise, az önce diriltilmiş olan kötülerdir. Sonra Mukaddes Şehir aşağı iner ve ovanın üzerine yerleşir.

Sonra Şeytan, diriltilmiş olan kötülerini kendi ruhuyla doldurur. Onlara, Şehirdeki ordunun küçük, kendi ordusunun ise büyük olduğunu ve kutsalları yenip Şehri ele geçirebileceklerini telkin eder. Şeytan ordusunu toplarken, kutsallar Şehirde bulunuyor, Tanrı'nın Cenneti'nin güzelliğini ve yüceliğini seyrediyorlardı. İsa onların önündeydi ve onlara önderlik ediyordu. Bir anda o sevimli Kurtarıcı topluluğumuzun arasından kayboldu; fakat az sonra onun sevimli sesini işittik; şöyle diyordu: —Gelin, Babamın kutsadıkları; dünya kurulalı beri sizin için hazırlanmış olan Egemenliği miras alın.' İsa'nın etrafında toplandık ve o, Şehrin kapılarını kapattığı anda, kötüler üzerine lanet ilân edildi. Kapılar kapandı. Sonra kutsallar kanatlarını kullanarak Şehrin surunun tepesine yükseldiler. İsa da onlarla birlikteydi; tacı parlak ve görkemli görünüyordu. Yedi kat, taç içinde taçtı. Kutsalların taçları, yıldızlarla süslenmiş, en saf altındandı. Yüzleri yücelikle parlıyordu; çünkü İsa'nın öz suretinde idiler; ve hep birlikte yükselip Şehrin tepesine doğru ilerlerlerken, gördüğüm manzara beni vecde getirdi.

Sonra kötüler neyi kaybettiklerini gördüler; ve Tanrı'dan onların üzerine ateş üflendi ve onları tüketti. Bu, Yargı'nın İnfazı idi. O zaman kötüler, azizlerin İsa ile birlik içinde bin yıl boyunca kendilerine biçmiş oldukları hükme göre karşılığını aldılar. Kötülerini tüketen Tanrı'dan gelen aynı ateş, bütün yeryüzünü arındırdı. Parçalanmış, yırtık pırtık dağlar kızgın hararetle eridi; atmosfer de öyle; ve bütün anız tüketildi. Sonra mirasımız önümüzde açıldı, görkemli ve güzeldi; ve yenilenmiş bütün yeryüzünü miras aldık. Hepimiz yüksek sesle, "İzzet, Alleluia" diye haykırdık.

Ayrıca çobanların, Kutsal Kitap'ın desteklediğini düşündükleri önem taşıyan herhangi yeni bir görüşü savunmadan önce, güven duymakta haklı sebeplere sahip oldukları kimselere, bütün iletilerin içinde bulunmuş ve bütün şimdiki hakikatte sağlam duranlara danışmaları gerektiğini de gördüm. O zaman çobanlar bütünüyle birleşmiş olacaklar ve çobanların birliği kilise tarafından hissedilecektir. Böyle bir yolun mutsuz bölünmeleri önleyeceğini gördüm; o zaman da değerli sürünün bölünmesi ve koyunların çobansız kalarak dağılması tehlikesi olmayacaktır."—

Ve sonra, sizin için bir kutu içine aldığım beş paragraf daha ile son buluyor; çünkü makaleden alınan bu beş paragraf, sonunda Early Writings'de yer alacak olanlardır. Son beş paragrafın etrafında kutu bulunmasının sebebi budur.

23 Eylül'de Rab bana, halkının ortak alanını kurtarmak için elini ikinci kez uzatmış olduğunu ve bu toplama vaktinde çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma vaktinde İsrail vurulmuş ve parçalanmıştı; fakat şimdi, toplama vaktinde, Tanrı halkını iyileştirecek ve yaralarını saracaktır. Dağılma sırasında gerçeği yaymak için gösterilen çabaların ancak pek az etkisi olmuş, pek az şey ya da hiçbir şey başaramamıştı; fakat Tanrı halkını toplamak üzere elini uzatmış bulunduğu bu toplama vaktinde, gerçeği yaymaya yönelik çabalar amaçlanan etkisini gösterecektir. Herkes işte birlik içinde ve gayretli olmalıdır. Bana gösterildi ki, şimdi toplama vaktinde bize yol göstermesi için herhangi bir kimsenin örnek olarak dağılma vaktine başvurması bir utançtır; çünkü Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından daha fazlasını yapmazsa, İsrail hiçbir zaman toplanmayacaktır. Gerçeğin vaaz edilmesi ne kadar gerekli ise, bir yayında neşredilmesi de o kadar gereklidir.

Rab bana gösterdi ki 1843 çizelgesi O'nun eliyle yönlendirilmişti ve onun hiçbir kısmı değiştirilmemeliydi; rakamlar O'nun istediği gibiydi. Eli bazı rakamlardaki bir yanılığın üzerinde bulunuyor ve onu gizliyordu; öyle ki, eli kaldırılıncaya dek hiç kimse onu göremedi.

Sonra “Günlük” ile ilgili olarak şunu gördüm: “kurban” sözcüğü insan hikmetiyle eklenmiştir ve metne ait değildir; yargı saati çağrısını verenlere Rab bunun doğru anlayışını verdi. 1844'ten önce, birlik mevcutken, hemen hemen herkes “Günlük” hakkındaki doğru görüş üzerinde birleşmişti; fakat 1844'ten beri, kargaşa içinde, başka görüşler benimsenmiş ve bunun ardından karanlık ile karışıklık gelmiştir.

Rab bana, 1844'ten beri Zaman'ın bir sınama olmadığını ve zamanın bir daha asla sınama olmayacağını gösterdi.

Sonra bana, Rab gelmeden önce kutsalların hâlâ Eski Yeruşalim'e vb. gitmeleri gerektiği şeklindeki büyük yanılığın içinde bulunan bazı kimseler gösterildi. Böyle bir görüş, üçüncü meleğin mesajı altındaki Tanrı'nın şimdiki işinden zihni ve ilgiyi uzaklaştırmaya elverişlidir; çünkü eğer Yeruşalim'e gitmemiz gerekiyorsa, o zaman zihinlerimiz tabii olarak orada olacaktır ve imkânlarımız, kutsalları Yeruşalim'e götürmek için, başka kullanımlardan esirgenecektir. Onların bu büyük yanılığının içine bırakılmalarının sebebinin, geçmiş birkaç yıl boyunca içinde buldukları hatalarını ikrar edip terk etmemiş olmaları olduğunu gördüm.”
Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Onları görüyor musunuz? Neden söz ettiğimi biliyor musunuz?

Peki. Bu son beş paragrafa girersek, özgün metinde, Early Writings, s. 74'te bulacağınızdan farklı olan bazı şeyler göreceksiniz.

DİNLEYİCİLERDEN: Öyleyse, kutunun içindekilerin asılları olduğunu mu söylüyorsunuz?

Kutunun içindeki bunlar, bu özgün makaledeki son beş paragraftır ve bu kutu onların çevresindedir. Sonunda Early Writings, sayfa 74'te yer alan da bu beş paragraftır.

Peki, bu ne zaman basıldı, bu ne zaman yazıldı? Kasım 1850.

Böylece, bu beş paragrafta değiştirilecek olan hususları kalın harflerle belirttim. Bununla birlikte bir metamorfoz gerçekleşecektir; çünkü çok yakın bir gelecekte, 1851 yılında, Ellen G. White'ın A Sketch of the Christian Experience and Views adlı kitabı basılacak ve bu paragrafları alıp A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White adlı esere yerleştireceklerdir. Ve buradan [Review and Herald'daki makale, Kasım 1850] Ellen G. White'ın A Sketch of the Christian Experience and Views adlı eserine kadar, bu beş paragrafta meydana gelmiş bazı küçük editoryal değişiklikler vardır. Sonra da, 1851'deki A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White'tan 1882'deki Early Writings'e kadar, bazı ilave editoryal değişiklikler vardır; işte Early Writings'in 74. sayfasını karmaşık hâle getiren de bu editoryal değişikliklerdir.

Öyleyse, özgün elyazmasında sonuç kısmını oluşturan bu beş paragrafta, ilk paragrafta yer alan “23 Eylül'de, Rab bana gösterdi ki . . .” ifadesi değiştirilecektir.

Sonraki paragraflarda: “Sonra gördüm . . .”; “Sonra gördüm . . .”; “Rab bana . . . gösterdi”; ve “Sonra dikkatime . . . yöneltildi”; ifadeleri bazı küçük düzeltmelere tâbi tutulur.

On Üç Paragrafta Gösterilen On Temel Hakikat

Fakat, özgün makaledeki bu on üç paragrafta görmenizi istediğim şey şudur: o, on temel hususu ortaya koymuştur.

Ve şimdi bunları neden kalın harflerle yazdığımı hatırlıyorum. Bu, onların değiştirileceği için değildir. Eğer görürseniz, sizin için vurguladığım şey şudur: Bu on üç paragrafta ona şu gösterildi . . . , ona şu gösterildi . . . , ona şu gösterildi . . . , ona şu gösterildi. Ve ona bir şey gösterildiğinde, bunu bize anlattıktan sonra, ardından kendisine, az önce gösterilenle zorunlu olarak bağlantılı olmayan başka bir şey gösterilmektedir: “Bana şu gösterildi . . . ; bana şu gösterildi . . . ; bana şu gösterildi”

Bunu inceleyebilir ve kendiniz okuyabilirsiniz; ancak bu on üç paragrafta ona on temel hakikat gösterildi.

İşte ona gösterilen buydu. Ona Tanrı’nın sevgisi hakkında, sunular hakkında, hastalar için dua hakkında, Rab’bin Sofrası hizmeti hakkında, Binyıl ile bağlantılı Yedi Son Bela hakkında, yeni ışık hakkında, 1844’ten sonraki toplanma hakkında, yayıncılık işi hakkında, 1843 Çizelgesi hakkında, “Daily” hakkında, bir sınama olarak “zaman” hakkında ve Yeruşalim’e yapılan hac yolculukları hakkında gösterildi. Ve bunu dikkatle okursanız, bunun bir düşünce akışı olmadığını görürsünüz. Bu, çok belirgin biçimde, “Bana bu gösterildi,” tarzındadır; o da kendisine gösterileni kaydeder; ve ona, zorunlu olarak birbiriyle bağlantılı olmayan bir şey gösterilmiştir. Bunu görmeniz gerekir; çünkü onlar bu paragrafları bir araya getirmeye başladıkça, onun gerçekte söylemediği bir şeyi söylüyormuş olduğu düşüncesini oluşturmaya başlarlar.

Review and Herald, 1 Kasım 1850

Tamam. Kasım 1850’den ele aldığımız beş paragrafın ilk paragrafına dikkat edin.

“23 Eylül’de Rab bana, halkının bakiyesini kurtarmak üzere elini ikinci kez uzatmış olduğunu ve bu toplanma vaktinde çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağıtılma vaktinde İsrail vuruldu ve parçalandı; fakat şimdi, toplanma vaktinde, Tanrı halkını iyileştirecek ve saracaktır. Dağıtılma sırasında, gerçeği yaymak için gösterilen çabaların ancak pek az etkisi vardı, pek az yahut hiçbir şey başaramadı; fakat toplanma vaktinde, Tanrı halkını toplamak için elini uzatmışken, gerçeği yaymaya yönelik çabalar amaçlanan etkisini gösterecektir. Herkes işte birlik içinde ve gayretli olmalıdır. Şimdi toplanma vaktinde bize yön vermesi için herhangi bir kimsenin örnek olarak dağıtılma vaktine başvurmasının utanç verici olduğunu gördüm; zira Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından daha fazlasını yapmazsa, İsrail asla toplanmayacaktır. Gerçeğin bir gazetede yayımlanması da, vaaz edilmesi kadar gereklidir.”—

O paragrafın son cümlesi şöyle diyor: “Hakikatin bir gazetede yayımlanması da vaaz edilmesi kadar gereklidir.” Tamam. Bu düşünce terk edilecektir.

Ele almakta olduğumuz beş paragrafın ikincisinde, “Rab bana gösterdi” denilen yerde, gördüğünüz gibi bunun altını çizdim.

—“Rab bana 1843 çizelgesinin Kendi eliyle yönlendirilmiş olduğunu ve onun hiçbir bölümünün değiştirilmemesi gerektiğini gösterdi; rakamların O’nun istediği gibi olduğunu gösterdi. Elinin bazı rakamlardaki bir yanlışlığı örttüğünü ve gizlediğini, böylece eli çekilinceye dek hiç kimsenin onu göremeyeceğini gösterdi.”—

Sayfanın üst kısmındaki bu dört paragrafta herhangi bir şeyin altını çizmiş olmamın sebebi, bunların 1851 yılında Ellen G. White’in A Sketch of the Christian Experience and Views adlı eserinde yeniden basıldığında editoryal değişikliklere uğrayacak olmalarıdır.

Pekâlâ. “Rab bana gösterdi” ifadesi değiştirilecek; “O’nun eliyle” ifadesi değiştirilecek; “onun hiçbir kısmının değiştirilmemesi gerektiği” ifadesi değiştirilecek.

Sonra sayfadaki bir sonraki kalın yazılı paragrafta [dördüncü paragraf] şöyle deniyor,

—“Rab bana, 1844’ten beri Zaman’ın bir sınama olmadığını ve zamanın bir daha asla sınama olmayacağını gösterdi.”—

“Rab bana gösterdi,” ifadesi değiştirilecektir. Ellen G. White’in A Sketch of the Christian Experience and Views başlıklı eserinde bir sonraki yıl yapacakları şey, o tek cümlelik paragrafı alıp önceki paragrafla birleştirmek olacaktır. Onu tek bir paragraf hâline getireceklerdir.

Ama ayrıca, eğer bir kelime ya da kelimeler koyu yazılmışsa, başka türde bazı değişiklikler de olacaktır; ne demek istediğime dair size bir örnek vereceğim.

Ve üçüncü paragrafta şöyle denilmektedir,

—“Sonra ‘Günlük’ ile ilgili olarak gördüm ki, ‘kurban’ sözcüğü insan hikmetiyle eklenmiştir ve metne ait değildir; ve Rab, onun doğru anlayışını hüküm saati çağrısını verenlere vermiştir. 1844’ten önce, birlik mevcutken, hemen hemen herkes ‘Günlük’ hakkındaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844’ten beri, karışıklık içinde, başka görüşler benimsenmiş ve bunun ardından karanlık ve kargaşa gelmiştir.”—

Sonra sayfadaki bir sonraki kalın harfli paragrafta [dördüncü paragraf] şöyle denmektedir,

“Rab bana 1844’ten beri vaktin bir deneme olmadığını ve vaktin bir daha asla deneme olmayacağını gösterdi.”—

“Rab bana gösterdi,” bu değiştirilecek.

Bir sonraki yıl, Ellen G. White’in *A Sketch of the Christian Experience and Views* adlı eserinde, bu tek cümlelik paragrafı alıp önceki paragrafla birleştirecekler. Onu tek bir paragraf hâline getirecekler.

Ve “Rab bana gösterdi” ifadesini “Bana da gösterildi” olarak değiştirecekler. Tamam mı? O iki paragrafı tek paragraf hâline getirecekler ve bunu 1851’de “Bana da gösterildi” şeklinde

değiştirecekler.

—“Sonra dikkatimin, Rab gelmeden önce kutsalların henüz Eski Yerus alim’e vb. gitmeleri gerektiği y nundeki büyük yanılđı içinde bulunan bazılarına çevrildi. Böyle bir görüş,   nc  meleğin mesajı altındaki Tanrı’nın Şimdiki işinden zihni ve ilgiyi uzaklaştırmaya elverişlidir;  nk  eğer Yerus alim’e gideceksek, o zaman zihinlerimiz doğal olarak orada olacaktır ve kutsalları Yerus alim’e götürmek için imkânlarımız başka kullanımlardan alıkonulacaktır. Onların bu büyük yanılđıya düŐmelerine izin verilmesinin sebebinin, geçmiş birkaç yıl boyunca içinde buldukları yanlışlarını itiraf edip terk etmemiş olmaları olduğunu gördüm.” Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Fakat, Early Writings’e geldiğinizde ne yaptıklarını biliyor musunuz? “Bana ayrıca gösterildi” ifadesini çıkarıyorlar; oysa Early Writings’te bu tek paragraf Şöyle diyecektir: “1844’ten önce birlik mevcutken, hemen hemen hepsi ‘Daily’ hakkındaki doğru görüş üzerinde birleşmişti; fakat 1844’ten beri, karışıklık içinde, başka görüşler benimsenmiş ve bunun ardından karanlık ile karışıklık gelmiştir.” “Bana ayrıca gösterildi” ifadesini çıkardılar ve sonraki cümle Şudur: “1844’ten beri zaman bir sınaama olmamıştı.” Birdenbire, zamanın bir sınaama olmadığına ilişkin bu d Őuncenin, ona özellikle gösterilen hususlardan biri olduğunu artık bilmezsiniz. Bunun, yanlış görüşün karışıklık üretmesi bağlamında, ‘Daily’ konusundaki iŐıđının bir parçası olduğuna inanırsınız.

Bu  zg n olan değildir.  zg n metin sizde var. Ona bakın.

Bir Sonraki Adım ( kinci Adım)—1851 Ellen G. White’ın Hristiyan Tecrübesi ve GörüŐüne Kısa Bir BakıŐ

Bunun altında da 1851’de basılmış olan Ellen G. White’ın Hristiyan Deneyimi ve Görüşünün Bir  zeti yer alır; ayrıca meydana gelen deđiŐikliklerin dökümünü görürsünüz ve burada çok, çok önemli bir değişiklik vardır.

23 Eylül’de Rab bana, halkının bakiyesini geri kazanmak üzere elini ikinci kez uzatmış olduğunu ve bu toplanma vaktinde çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma zamanında İsrail vuruldu ve parçalandı; fakat Şimdi, toplanma vaktinde, Tanrı halkını iyileştirecek ve saracaktır. Dağılma zamanında hakikati yaymak için gösterilen çabalar pek az etkili oldu, pek az Şey başardı ya da hiçbir Şey başaramadı; fakat toplanma zamanında, Tanrı halkını toplamak için elini uzatmışken, hakikati yaymaya yönelik çabalar amaçlanan etkisini gösterecektir. Herkes işte birleşmiş ve gayretli olmalıdır. Gördüm ki, Şimdi toplanma zamanında bize yön verecek örnekler olarak herhangi birinin dağılma zamanına başvurması yanlıştır; zira Tanrı Şimdi bizim için o zaman yaptığından daha fazlasını yapmazsa, İsrail asla toplanmayacaktır. [ ıkarıldı: Hakikatin bir k ğıtta yayımlanmasının, vaaz edilmesi kadar gerekli olduğunu.] [Paragraflar Birleştirildi] Gördüm [eskiden—“Rab bana gösterdi”] ki 1843  izelgesi Rabbin eliyle yönlendirilmişti, [eskiden—“O’nun eliyle”] ve onda değişiklik yapılmamalıydı; [eskiden—“onun hiçbir kısmı değiştirilmemeliydi”] rakamlar O’nun onları istediği gibiydi. Elinin onun üzerinde bulunduğunu ve rakamların bazılarındaki bir yanlışı gizlediğini, öyle ki eli çekilinceye dek kimsenin onu göremediğini gösterdi.

“Bundan sonra —Günlük’ ile ilgili olarak gördüm ki, —kurban’ sözcüğü insan hikmetiyle eklenmiştir ve metne ait değildir; ve Rab, hüküm saati çağrısını verenlere bunun doğru anlayışını verdi. 1844’ten önce, birlik mevcutken, hemen hepsi —Günlük’ hakkındaki doğru görüş üzerinde birleşmişti; fakat 1844’ten beri, kargaşa içinde, başka görüşler benimsenmiş ve bunun ardından karanlıkla kargaşa gelmiştir. [Paragraflar Birleştirildi] Ayrıca gördüm [Önceden—“Rab bana gösterdi”] ki, 1844’ten beri zaman bir deneme olmamıştır ve zaman bir daha asla deneme olmayacaktır.]” Ellen G. White’ın Hristiyan Deneyimi ve Görüşleri’nden Bir Taslak, ExV 61–62.

Üçüncü Meleğin Mesajıyla Bağlantılı Olmayan Zaman

Ellen White, nihayetinde Early Writings’te yer alan görüme kıyasla farklı bir görüme sahipti. Birkaç görüş görmüştü; ancak, kendisine bir şeyin bildirildiği bir görüş görmüştü; kendisine bir paragraf bildirildi ve o da bunu yazıya geçirdi.

“Rab bana, üçüncü meleğin mesajının gitmesi ve Rab’bin dağılmış çocuklarına ilan edilmesi gerektiğini ve onun zamana bağlanmaması icap ettiğini gösterdi; çünkü zaman bir daha asla bir sınama olmayacaktır. Bazılarının zaman vaaz edilmesinden doğan sahte bir heyecana kapıldıklarını gördüm; üçüncü meleğin mesajı, zamanın verebileceği her türlü güçten daha kuvvetliydi. Bu mesajın kendi temeli üzerinde durabileceğini, onu güçlendirmek için zamana ihtiyaç duymadığını ve kudretli bir güçle ilerleyip işini yapacağını ve doğruluk içinde kısaltılacağını gördüm.” Ellen G. White’ın Hristiyan Tecrübesi ve Görüşleri’nden Bir Taslak, ExV 48.

Orada ne hakkında konuşuyor? Üçüncü Meleğin Mesajı’nı artık bir daha zamanla asla ilişkilendirmememiz gerektiğinden, değil mi?

Âmin? Benimle misiniz?

Bunu nerede buluyorsunuz? Nerede yer almaktadır?

DİNLEYİCİLERDEN: (Yanıt yok.)

DİNLEYİCİLERDEN: Hristiyan Tecrübesi ve Görüşlerine Dair Bir Taslak.

Ellen G. White’ın Hristiyan Tecrübesi ve Görüşlerinin Kısa Taslağı, sayfa 48, sayfa 48.

Peki. Review and Herald, Kasım 1850’den alınmış olan ve üzerinde durduğumuz pasajı Ellen G. White’ın A Sketch of the Christian Experience and Views adlı eserinde nerede buluyoruz? Evet, notlarınızda geriye giderseniz, bunun Ellen G. White’ın A Sketch of the Christian Experience and Views adlı eserinin 61. ve 62. sayfalarında bulunduğunu görürsünüz.

Ellen G. White’ın A Sketch of the Christian Experience and Views adlı eserinde, 48. sayfada kayıtlı olan bir görüme sahipsiniz; ardından da nihayetinde Early Writings’in 61 ve 62. sayfalarında yer alacak olan görüş vardır. Bunlar 13 ya da 14 sayfayla birbirinden ayrılmıştır, değil mi?

Peki, İlk Yazılar söz konusu olduğunda ne yapacaklar? 48. sayfadaki bu paragrafı alıp, zamanın artık bir sınav olmadığına dair ifadesinin hemen ardından yerleştirecekler. İki görüşü bir araya getirecekler.

Ne demek istediğimi takip ediyor musunuz?

DİNLEYİCİLERDEN BİR ADAM: Evet.

Ne demek istediğimi takip ediyor musunuz?

DİNLEYİCİLER İÇİNDE HİTAP EDİLEN BİREY: (Onaylama.)

Tamam, çünkü daha az teyit aldığımı gördüğüm kişi sensin.

Son Adım (Üçüncü Adım)—1882 İlk Yazılar

Pekâlâ. Şimdi notlarınızın 6. sayfasına geri dönüyorum; ve şimdi yine Early Writings karşınızda.

“23 Eylül, . . . 1843 çizelgesinin Rab’bin eliyle yönlendirilmiş olduğunu ve değiştirilmemesi gerektiğini gördüm; rakamların O’nun istediği gibi olduğunu; O’nun elinin bazı rakamların üzerini örterek bir hatayı gizlediğini, öyle ki O’nun eli çekilinceye dek hiç kimsenin bunu göremediğini gördüm.

Sonra —günlük” ile ilgili olarak (Daniel 8:12) şunu gördüm: —kurban” sözcüğü insan hikmetiyle eklenmiştir ve metne ait değildir; Rab de bunun doğru anlayışını hüküm saatinin haykırışını yükseltenlere vermiştir. 1844’ten önce, birlik mevcutken, hemen hemen herkes —günlük”ün doğru anlayışı konusunda birleşmişti; fakat 1844’ten bu yana süregelen karışıklık içinde başka görüşler benimsenmiş, bunun sonucunda karanlık ve karışıklık gelmiştir. 1844’ten beri zaman bir sınav olmamıştır ve bir daha asla sınav olmayacaktır.

Rab bana, üçüncü meleğin mesajının gitmesi ve Rab’bin dağılmış çocuklarına ilan edilmesi gerektiğini gösterdi; fakat o, zamana bağlanmamalıdır. Bazılarının, zaman vaaz edilmesinden doğan sahte bir heyecana kapıldıklarını gördüm; ancak üçüncü meleğin mesajı, zamanın verebileceği her türlü güçten daha kuvvetlidir. Bu mesajın kendi temeli üzerinde durabildiğini ve onu güçlendirmek için zamana ihtiyaç duymadığını gördüm; ve o, büyük kudretle ilerleyecek, işini yapacak ve doğruluk içinde kısa kesilecektir.

“Bundan sonra dikkatimin, Eski Yeruşalim’e gitmenin kendi görevleri olduğuna inanmak gibi büyük bir yanılğı içinde bulunan bazı kimselere yöneltildi . . .” Early Writings, 74-76.

Ve bunun kalın harflerle yazılmış olmasının sebebi şudur: buradaki paragrafta şöyle denmektedir: “. . . Birlik mevcutken, 1844’ten önce, hemen hemen herkes ‘günlük’ hakkındaki doğru görüş üzerinde birleşmişti; fakat 1844’ten sonraki karışıklık içinde başka görüşler benimsendi ve bunun ardından karanlıkla karışıklık geldi. 1844’ten beri zaman bir sınama olmamıştır ve bir daha asla sınama olmayacaktır.” Şunu hatırlamanız gerekir ki, bu görümün ilk kaydında o başlangıçta şöyle demişti: “Bana gösterildi ki, 1844’ten beri zaman bir sınama olmamıştır,” ve bu ayrı bir paragraftı. Kendisine Günlük hakkında gösterilenle, zamanın bir sınama olması hakkında kendisine gösterilen arasında bir ayırım bulunduğunu açıkça belirtmişti; ve Üçüncü Melek’in Mesajı’yla zamanı ilişkilendirmekten söz eden sonraki paragraf, özgün görümde yer almıyordu. Bu, Life Sketches’in 61 ve 62. sayfalarında değil, 48. sayfasındaydı.

Ne var ki, 1882’de Early Writings’e geldiğinizde, onları bir araya getirdiler; dolayısıyla, 1930’lara geldiğinizde ve Adventizm içinde koyu karanlığa sürüklenirken, Willie White, Günlük’ü incelerken onu zaman bağlamı içinde incelemeniz gerektiğini söylediğinde—“Üzgünüm, Willie, senin sorumluluğun, Peygamberlik Ruhü’nun doğru tarihî kaydını veren kişi olmaktı. Peygamberlik Ruhü’nu bozguna uğratan kişi olman gerekiyordu. Ve Early Writings’in 75. sayfasını sunuşunda, aslî kaynakları göz ardı ettin; o aslî kaynaklar ise, Early Writings, 74’te Günlük’ün zaman bağlamı içinde ele alınması gerektiği yolundaki savı ileri sürdüğünde, bunun kesinlikle doğru olmadığını söylüyor.”—Bu doğru değildir! Bu, Peygamberlik Ruhü’ndaki kayıtla desteklenemez. O dönem tarihçesiyle de desteklenemez.

Tamam. 1. nokta olarak, Kızkardeş White, Early Writings, 74’te “Daily” hakkında doğru bir görüş bulunduğunu söylemektedir. Tarihin ilerleyen dönemlerinde dayatılan başlıca iddia şudur: Early Writings, 74’teki o pasajı incelediğinizde, onu zaman belirleme bağlamına yerleştirmeniz gerektiği söylenir. Bu iddia asılsızdır; geçerli değildir!

Böylece, artık yalnızca Günlük’e ilişkin doğru bir görüşün bulunduğu tutumuyla karşı karşıya kalmış bulunuyoruz. Tamam mı? Ancak, bu paragraftan bir düşünce daha ele alacağız.

“23 Eylül’de, Rab bana gösterdi...” diyor. 23 Eylül, ne zaman? 1850: “23 Eylül 1850’de, Rab bana gösterdi.”

Ona ne gösterdi?

Pekâlâ, O’nun kendisine gösterdiği şeylerden biri de, 1844’ten beri “Daily’e ilişkin başka görüşlerin benimsenmiş olduğuydu.

“23 Eylül 1850’de Rab bana gösterdi . . . 1844’ten önce, birlik mevcutken, hemen hemen hepsi ‘Günlük’ hakkındaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844’ten beri, kargaşa içinde, başka görüşler benimsenmiş ve bunun ardından karanlık ve kargaşa gelmiştir. The Review and Herald, Kasım 1850.”

Mart 1850 “Günlük” Yersel Tapınaktır

Böylece, 6. sayfanın alt kısmında, March 1850 tarihli Review and Herald’dan alınmış bir paragraf bulunmaktadır; bu, David Arnold’a ait bir makaledir.

“O [Daniel], aynı baskıcı gücün —beylerin Beyi’ne karşı ayakta durduğunu da görür; böylece, Sina’da tesis edilmiş ve Tohum gelinceye dek her gün yerine getirilmesi gereken bütün günlük kurbanların yasallığına son verilmiş olur. Burada, öz olan Mesih, yahut büyük karşıtıpsal kurban, Romalı askerler tarafından öldürüldü. Böylece Roma tarafından —günlük kurban ortadan kaldırıldı,’ ve O’nun kutsal yerinin mekânı, Kudüs kentini ve —kutsal yeri’ içeren Tanrı’nın tapınağını yıktığı zaman, Romalı bir general olan Titus tarafından yere atıldı. Burada Mesih’in peygamberlik bildiriminin gerçekleşmesi başladı. Ve kılıcın ağzıyla düşecekler ve bütün uluslar arasına tutsak olarak götürülecekler; ve Ulusların vakitleri tamamlanıncaya kadar Yeruşalim uluslar tarafından çiğnenecektir.’ Luka 21:24.” David Arnold, Review and Herald, Mart 1850, Cilt 1, Sayı 8.

Bu makalede David Arnold, Daniel Kitabı'ndaki "Günlük"ün, MS 70 yılında Putperest Roma tarafından ortadan kaldırılan Yeruslaim'deki Yahudi tapınağını temsil ettiğini öğretmektedir.

Eylül 1850 "Sürekli" Mesih'in Kutsal Yer Hizmetidir

Sonra, 1850 yılının Eylül ayında, aynı yıl içinde—bu arada, 1850'de Review and Herald'ın editörü kimdir? Onun adı James White'tır.

Buna göre James White, 1850 yılının Eylül ayında, Günlük'ün Mesih'in Tapınak hizmetini temsil ettiğini öğreten Crosier'e ait bir makale yayımlar.

Şimdi, James White bunu doğrudan öğretmiyor; fakat insanlar oradaki çıkarımı alıp onun öğrettiği şeyin bu olduğunu söylüyorlar. Peki bunu neden söylüyorum? Bunu onun şu gerekçesiyle söylüyorum: Eylül 1850'de, Kız Kardeş White, 1844'ten beri "Günlük" hakkında başka görüşlerin karanlık içinde benimsendiğini ve bunun ardından karışıklığın geldiğini söylüyor.

Bu iki görüş [Arnold ve Crosier], Sürekli'nin putperestlik olduğu öncü görüşü değildir.

Ve 7. sayfada, Crosier'in makalesinden, Günlük'ün Mesih'in tapınak hizmeti olduğu sonucunu çıkardığı iki paragraf bulunmaktadır.

"Ve O'nun Mukaddes Yerinin yeri yere atıldı;" Daniel 8:11. Bu yere atılış Roma kudretinin günlerinde ve onun aracılığıyla oldu; bu nedenle, bu metindeki Mukaddes Yer ne Yeryüzü ne de Filistin'di; çünkü birincisi düşüşte, bu ayetteki olaydan 4.000 yıldan daha fazla önce, ikincisi ise sürgünde, bu olaydan 700 yıldan daha fazla önce yere atılmıştı; ve bunların hiçbiri Roma aracılığıyla olmamıştı.

"Yere serilen Tapınak, Roma'nın kendisini büyüttüğü O'na aittir; O, ordunun Prensi olan İsa Mesih'tir; ve Pavlus, O'nun Tapınağı'nın gökte olduğunu öğretir. Yine, Daniel 11:30-31: —Çünkü Kittim gemileri ona karşı gelecek; bu nedenle kederlenecek, geri dönecek ve kutsal antlaşmaya (Hristiyanlığa) karşı öfke duyacaktır (terbiye etmek için değnek); öyle yapacak; hatta geri dönecek ve kutsal antlaşmayı terk edenlerle (rahipler ve piskoposlarla) anlayış birliği edecektir. Ve kuvvetler (sivil ve dinsel) onun tarafında duracak ve onlar (Roma ve kutsal antlaşmayı terk edenler) güç Tapınağı'nı kirleteceklerdir.' Roma ile Hristiyanlığın elçileri birlikte neyi kirletmiş oldular? Bu birleşme —kutsal antlaşma'ya karşı kurulmuştu ve onların kirlettikleri, o antlaşmanın Tapınağı idi; bunu, Tanrı'nın adını kirletmeleri kadar yapabilirlerdi; Yeremya 34:16; Hezekiel 20; Malaki 1:7. Bu, O'nun adını murdar etmek ya da küfretmekle aynı şeydi. Bu anlamda bu —siyasal-dinsel' canavar Tapınağı kirletti (Vahiy 13:6) ve onu gökteki yerinden yere serdi (Mezmun 102:19; Yeremya 17:12; İbraniler 8:1-2); Roma'ya kutsal şehir dediklerinde (Vahiy 21:2) ve Papa'yı orada —Rab Tanrı Papa', —Kutsal Baba', —Kilise'nin Başlı' vb. unvanlarla göreve yerleştirdiklerinde; ve orada, sahte —Tanrı tapınağı'nda, İsa'nın kendi Tapınağı'nda gerçekten yapmakta olduğu şeyi yaptığını iddia eder; 2 Selanikliler 2:1-8. Tapınak ayak altında çiğnenmiştir (Daniel 8:13), tıpkı Tanrı Oğlu'nun da çiğnenmiş olması gibi. (İbraniler 10:29.)" O. R. L. Crosier, —Tapınak', Review and Herald, Eylül 1850.

James White'in Mantığı

James White daha iyisini bildiği hâlde bu makaleyi neden yayımlasın? Bunun sebebi, notlarınızda yer alan “James White’ın Mantığı”dır.

Hayal Kırıklığı’ndan sonra basılan ilk şey, A Word to the Little Flock olarak adlandırılır ve bu yayının yazarları olan üç kişi James ve Ellen White ile Joseph Bates idi. 22 Ekim 1844’ten sonra, yolda ilerlemeyi sürdüren bu kişiler tarafından basılan ilk şey bu makaleydi; ve bu makalede Kız Kardeş White, Crosier’in “Sürekli”ye ilişkin görüşünü değil, Mesih’in Kutsal Yer’den En Kutsal Yer’e geçtiğine dair görüşünü tasdik etmektedir.

Dikkat edin, burada konuşan Kızkardeş White’tır. James White’ın Crosier’in makalesini basmaya razı olmasının sebebi de budur; şöyle denmektedir,

2300 günün sonunda temizlenecek olan Mabedin, Mesih’in hizmetkârı olduğu Yeni Yeruşalim Mabedi olduğuna inanıyorum.” —bu Ellen White’tır— “Rab, bir yıldan daha fazla bir süre önce, Mabedin temizlenmesi vb. hususunda Kardeş Crosier’in gerçek ışığa sahip olduğunu bana bir görümde gösterdi; ve Kardeş C.’nin, 7 Şubat 1846 tarihli Day-Star, Extra’da bize sunduğu görüşü yazıya dökmesinin O’nun isteği olduğunu da gösterdi. Rab tarafından, o Extra’yı her azize tavsiye etmeye tamamen yetkili kılındığımı hissediyorum.

“Dua ederim ki bu satırlar sana ve onları okuyabilecek sevgili çocukların tümüne bereket olsun.” A Word to the Little Flock, 12 Mayıs 1847.

Dolayısıyla, insanlar bugün bile, Adventizm içindeki bazı modern tarihçiler, “Şuraya bakın. Ellen White, Crosier’in makalesine toptan onay veriyor; öyleyse, Crosier’in Süreklilik hakkında, onun Mesih’in Tapınaktaki hizmeti olduğu yolunda söyledikleri doğru olmak zorundadır” derler. Ve bunu söylediklerinde, tarihi yanlış temsil etmektedirler; çünkü Crosier’in makalesi sekiz bölümden oluşuyordu ve Adventistler daha en başından, bu bölümlerin dördünün tam bir karanlık olduğunu anlamışlardı ve bunlar Adventizm içinde hiçbir zaman, asla, asla yeniden basılmamıştır.

Örnek olarak, o makaledeki görüşlerinden biri, İsa geri döndüğünde bin yıllık bir barış dönemi olacağı yönündeydi. Adventistler buna inanmazlar ve hiçbir zaman da inanmadılar. Bu anlayış, William Miller’in reddettiği bir anlayıştır ve aslında William Miller’ı gerçeği anlama konusunda doğru yola yerleştirir. Bu öğretisi, Millercı anlayışa doğrudan karşıt olan öğretilerden biridir.

Böylece, Crosier bu sekiz bölümlük makaleyle ortaya çıktığında, bunun dört bölümünün daha baştan yeniden basılamaz olduğunu hemen biliyorlardı.

Ancak James White, Crosier’in “sürekli”nin Mesih’in Tapınak hizmeti olduğu sonucunu çıkardığı bölümü basar; fakat o, yalnızca o dört bölümü yeniden basacaktır. Diğer dört bölümü ise yeniden basmayacaktır. Ancak James White’ın Crosier’in dört bölümünü yeniden basabilmesi için, bunu iki sayıda yayımlaması gerekir. Eylül 1850’de bunu iki kez basmak zorunda kalmıştır.

Eylül 1850’de yayımlanan Review and Herald’ında yeterli yer yoktu; bu nedenle, Mesih’in Kutsal Yer’den En Kutsal Yer’e geçişine dair Crosier’in makalesinin tamamını yayımlayabilmek için Eylül 1850’de iki ayrı Review and Herald bastı.

Şimdi, Gerard Damsteegt'in, Adventistlerin Crosier'in makalelerinin yeniden basılamayacak derecede hatalı olan bazı bölümlerinin bulunduğunu her zaman bildiklerine dair tarihsel değerlendirmeyi sunduğunu fark edeceksiniz.

“[Ellen Harmon] şöyle dedi: —Rab bana bir yıldan daha uzun süre önce görüde, Kardeş Crosier'in Kutsal Yer'in temizlenmesi vb. konusunda gerçek ışığa sahip olduğunu gösterdi; ve Kardeş C.'nin 7 Şubat 1846 tarihli Day Star Extra'da bize sunduğu görüşü yazması O'nun iradesiydi. Rab tarafından, o Extra'yı her azize tavsiye etmeye tamamen yetkili olduğumu hissediyorum” (Mektup. E. G. White'tan Curtis'e, Word to the Little Flock, 12). Yedinci Gün Adventistleri bu ifadeyi genellikle, Crosier'in sunumlarının hatalardan tamamen yoksun olmadığı, ancak başlıca tipolojik muhakemesinin doğru olduğu anlamında yorumlamışlardır. Makalenin yeniden basımları, yanlış olduğunu düşündükleri kısımları çıkarmıştır.” P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

Onun Tam Belgesini Asla Yeniden Basamadı

Şimdi, bir sonraki sayfada W. A. Spicer'in aynı hususa tanıklık ettiğini görüyorsunuz: Crosier'in makalelerinde hata bulunduğunu her zaman biliyorlardı ve o dört bölümü hiçbir zaman yeniden basmadılar.

Ne yazık ki, genç Crosier Sebt gerçeğinin ışığında pek kısa bir süre yürüdü. Daha sonra, tesis edilmesine yardım etmiş olduğu mabed öğretisini inkâr etti. Öncü kardeşlerimiz, mabed üzerine yaptığı açıklamayı ilk dergilerinde birkaç kez yeniden bastılar; fakat onun tam belgesini hiçbir zaman yeniden basamadılar. Çünkü onda, mabed açıklamasına ek olarak, gelecek çağ hakkında bazı fikirler ilâve etmişti: geçici bir binyıl ve İkinci Geliş'te bu yeryüzü üzerinde görkemli bir çağ. Kardeşlerimiz bunları her zaman çıkardılar. Gelecek çağla ilgili bu öğretiler o günlerde her yanda yayılmıştı. Bu öğreti, belirli advent mesajıyla hiçbir zaman bağdaşmadı; ve kuşkusuz, bu hata mayası genç adamların Sebt ve mabed gerçeklerinden uzaklaşmasına yardımcı oldu. O, çok geçmeden ilk hareketimize karşı acı bir muhalefete yöneldi.” W. A. Spicer, Review and Herald, 14 Aralık 1939

Mesele şu ki, bugün Sister White'ın A Word to the Little Flock içindeki Crosier'in makalesine verdiği onayı, Daily'nin Mesih'in göksel tapınaktaki hizmeti olduğuna dair akılsız kitabıyla Heidi Heikes gibi kişiler ele almaktadır. Bu, onun ileri sürdüğü savlardan biridir.

Bunu yapanlar tarihsel olguları göz ardı etmektedirler. Crosier'in bütün makalelerini yeniden basmaları hiçbir zaman mümkün olamazdı. Ve Ellen White'ın A Word to the Little Flock'taki onayının, Crosier'in görüşünün tümünü kapsayan genel bir onay olduğunu ileri sürmek, Adventistlerin bin yıllık bir barış dönemi olacağına inandıklarını ileri sürmekle eşdeğerdir. Bu akılsızca bir savdır.

Bu, tarihin çarpıtılmasıdır; insanları aldatmak, kafa karışıklığı ve karanlık oluşturmak amacıyla yapılmaktadır.

Böylece, biri vefat etmiş olan Spicer ve hâlâ hayatta olan Damsteegt olmak üzere iki tarihiniz var; fakat size garanti ederim ki, ne Spicer ne de Damsteegt, sunduğum şey konusunda benimle aynı

fikirde olurdu. Tamam, olmazlardı. Dolayısıyla, size söylediklerim hususunda mutabık olan iki karşıt tarihçiniz var. Ellen White'ın Crosier'in makalesini onaylamasını, onun içindeki her şeyin kusursuz olduğu anlamına gelecek şekilde yorumlamanın hiçbir surette haklı bir gerekçesi yoktur.

Advent Review—Cilt 1, Auburn, NY, Sayı 3

Advent Review—Cilt 1, Auburn, NY, Sayı 4

The Advent Review—1. Cilt, Auburn, NY, Özel Sayı

James White, Crosier'in makalesini The Review and Herald'ın Eylül 1850 tarihli sayısında basmaya başladığında, bu 1. Cilt, 3. Sayı idi.

Fakat bunların tümünü 1. Cilt, 3. Sayı'da sığdıramadı; bu yüzden makaleyi The Review and Herald'ın 1. Cilt, 4. Sayı'sında tamamladı. Peki, bunu ne zaman yaptı? 1850 yılının Eylül ayında.

Peki, 1850 yılının Eylül ayında ne oldu? Kız Kardeş White bir görün aldı ve şöyle diyor: “23 Eylül 1850'de Rab bana gösterdi ki . . . 1844'ten önce birlik mevcutken, hemen hemen hepsi 'Günlük' hakkındaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten beri, karışıklık içinde, başka görüşler benimsenmiş ve bunun ardından karanlık ve karışıklık gelmiştir. The Review and Herald, Kasım 1850.”

Onun kocası kimdi? O, The Review and Herald'ın editörüydü.

Öyleyse, karısı, “James, Rab'bin bana az önce ne söylediğini biliyor musun? Bana, Gündelik'in putperestlik olduğu yönündeki Öncü anlayışıyla çelişen Gündelik görüşlerini ortaya koymamamız gerektiği; çünkü bunun karanlık ve karışıklık getirdiği söylendi” dediğinde, o ne yaptı?

Öyleyse, James White ne yaptı? Eylül 1850'de bir ay içinde üç kez daha Review and Herald bastı. Bu, Cilt 1, Özel Baskı olarak adlandırılır.

Peki, o ne yaptı? Crosier'in makalesini yeniden bastı ve Crosier'in “Daily” hakkında söylediklerini çıkardı!

Kardeşler, bu, Yakup ve Ellen White'ın Crosier'in Sürekli kurban hakkındaki görüşünün yanlış olduğunu ve bunun karanlık ile kargaşa getirdiğini anladıklarının tarihî kanıtıdır.

Peki, Crosier'in Günlük hakkındaki görüşü neydi? Bunun, Mesih'in Tapınaktaki hizmeti olduğuydu.

Öyleyse, Early Writings, 74'te, “23 Eylül'de, Rab bana Milleritlerin Daily konusunda doğru görüşe sahip olduklarını gösterdi” dediğinde, tarihsel kanıt şudur ki Milleritler şunu anlamışlardı—

Şimdi, Kardeşler, Kardeşler, şu gerçeği gözden kaçırmayın: Bu nedir: Eylül 1850'de Kız Kardeş White'a, 1844'ten beri “Daily”ye ilişkin başka görüşlerin benimsenmiş olduğu gösteriliyor; Mayıs 1850'de Arnold, “Daily”yi Yahudi mabedi olarak sunuyor; Eylül 1850'de Crosier'in makalesinin 1/2'lik birinci kısmı yayımlanıyor; buna, “Daily”yi Mesih'in mabetteki hizmeti olarak sunduğu açıklaması da dâhildir; Eylül 1850'de Crosier'in makalesinin 2/2'lik ikinci kısmı yayımlanıyor;

Eylül 1850’de Crosier’ın makalesi yeniden basılıyor, fakat onun “Daily”ye ilişkin görüşü çıkarılmış bulunuyor? Ne olmaktadır?

Bu 1850 Çizelgesi’nin hazırlandığı aynı yılı görüyoruz; peki bu Çizelge Günlük hakkında ne diyor? “Pagan Egemenliği yahut GÜNLÜK kaldırıldı. Dan. 11:31 508.”

Ellen White, Yargı Saati çağrısını verenlerin Daily konusundaki görüşünün ne olduğunu biliyordu. Onların doğru görüşe sahip olduklarını söylediğinde, doğru görüşün, onun Pagan Egemenliğinin kaldırılmasını temsil ettiği; Daily’nin ise Paganizmi temsil ettiği görüşü olduğunu biliyordu.

Ve 1850 yılında tarihî kayıt, onun da kocasının da, Daily’nin Mesih’in tapınaktaki hizmetini temsil ettiği öğretiyi reddettiğini kanıtlamaktadır; bu, Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin Kutsal Kitap Araştırma Enstitüsünün benimsediği öğretimdir. Bu, Heartland ve Steps to Life gibi öz-destekli hizmetlerin desteklediği öğretimdir. Karanlık ve karışıklık getiren öğreti budur.

Şimdi, 1850 Çizelgesi’ne ilişkin şu noktaya dikkat edin. Bu, 1850 yılının Kasım ayındadır. Bu, onun gördüğü ve kayda geçirdiği görümün bulunduğu aynı aydır; söz konusu görüm nihayetinde 1851’de bir gelişim sürecinden geçer ve sonra 1882’de Early Writings’te yer alır; tam bu ayda, tam bu ayda, 1850’nin Kasım ayında. Şöyle denilmektedir,

“Pazartesi günü, sevgili Kardeşimiz Nichols ve ailesinin yaşadığı Dorchester’a döndük.”—

Tam burada [1850 Çizelgesi’nin sağ üst köşesine işaret ederek], “Otis Nichols tarafından yayımlandı, Dorchester, Massachusetts.” Tamam mı? Bundan söz ediyor, değil mi? Bunu, bu Çizelge’yi görüyor musunuz?

—“Orada, geceleyin Tanrı bana çok ilginç bir görüm verdi; bunun büyük kısmını gazetede göreceksiniz. Tanrı bana bir çizelge yayımlamanın gerekliliğini gösterdi. Bunun gerekli olduğunu ve levhalar üzerinde açıkça ortaya konulan gerçeğin çok şey başaracağını ve canların gerçeğin bilgisine gelmelerine sebep olacağını gördüm.” Manuscript Releases, sayı 15, 210 Kasım, 1850.

Dorchester’daki Nichols’un evinde bir görüm gördü — bütün bunlar bu Çizelge üzerindedir — ve şöyle denildi: “Bir çizelge yapman gerekiyor.”

Peki, şema hakkında ne söylüyor? Onu nasıl tasvir ediyor?

Habakkuk 2’ye gidin: “Bir çizelge yayımlama gereğini gördüm”; peki bu ne işe yarayacaktı? Buna ihtiyaç vardı; “gerçeğin levhalar üzerinde açıkça ortaya konulması” için. Habakkuk 2, 2. ayet şöyle der: “RAB bana cevap verip dedi ki, Görümü yaz ve levhalar üzerine açıkça geçir,” O, Massachusetts, Dorchester’da basılmış olan bu 1850 Otis Nichols Çizelgesi’nin de, tıpkı The Great Controversy’de 1843 Çizelgesi’nin Habakkuk’un bir yerine gelişi olduğunu söylediği gibi, Habakkuk’un bir yerine gelişi olduğunu söylemektedir.

Tamam, bunu görüyor musunuz? Bu görümü ne zaman aldığını görüyor musunuz? Bütün bunlar olup biterken aynı zamanda: “23 Eylül’de Rab bana gösterdi ki Daily’nin Mesih’in Tapınak hizmeti olduğu öğretisi karanlık ve şaşkınlık getirir,” ve kocası derhâl makaleyi yeniden bastı ve o iki paragrafı çıkardı. Adventizm içinde 1931’e kadar bir daha asla yeniden basılmadı; 1931’de ise

Willie White onu yeniden bastı; ve bunu yaptığında, bizzat bastığı risalede bazı yalancı tanıklıklar bulunuyordu. Bu gösterilebilir.

Şimdi burada size, aynı zaman dilimine ilişkin daha uzun bir alıntı okumak istiyorum. Bu, 27 Kasım 1850 tarihlidir.

Bir süredir size yazmayı ihmal ettim. Şimdi bunun sebeplerini bildireceğim. İlk olarak, Kızkardeş Arabella'nın nazik ve memnuniyet verici mektubunu aldıktan sonra haftalarca yazmaya vaktim olmadı; aksi takdirde, ona iki hafta içinde cevap verilmesi yönündeki talebine uymuş olurum. Mektubu çok beğendim. Hepimiz mektupla ilgilendik ve umuyoruz ki gecikmem, bunu okur okumaz cevap vermenize engel olmayacaktır; ben de bir dahaki sefere bu kadar uzun beklemeyeceğim.

Yakup'un ve benim sağlığım şimdi oldukça iyidir. Evimiz Paris'te, Kardeş Andrews'un yanında, postanenin ve matbaanın birkaç adım ötesindedir. Bir müddet burada kalacağız. Bu çok nazik bir ailedir, ancak oldukça yoksuludur. Burada sahip oldukları ölçüde her şey serbestçe verilmektedir. Burada bulunduğumuz müddetçe onlara herhangi bir masraf yüklemenin doğru olduğunu düşünmüyoruz. Hepinizi ve sevgili Kızkardeş Gorham'ı çok görmek istiyorum.

Topsham'daki konferansımız büyük ilgi uyandıran bir toplantıydı. Yirmi sekiz kişi hazır bulundu; hepsi toplantıya katıldı.

Pazar günü Tanrı'nın kudreti, güçlü ve şiddetli esen bir rüzgâr gibi üzerimize geldi. Herkes ayağa kalktı ve yüksek sesle Tanrı'yı övdü; bu, Tanrı'nın evinin temeli atıldığı zamandaki gibiydi. Ağlayışın sesiyle haykırışın sesi birbirinden ayırt edilemezdi. Bu, zafer dolu bir zamandı; herkes güçlendirildi ve tazelendi. Ben daha önce hiç böyle kudretli bir ana tanıklık etmemiştim.

Bir sonraki konferansımız Fairhaven'deydi. Kardeş Bates ve eşi de oradaydı. Oldukça iyi bir toplantıydı. Kardeş Nichols'un evine dönüşümüzde Rab bana bir görünüm verdi ve gerçeğin levhalar üzerinde açıkça ortaya konulması gerektiğini gösterdi; bu, ilk iki melek mesajı levhalar üzerinde açıkça ortaya konulduğunda, birçoklarının üç meleğin mesajları aracılığıyla gerçek lehine karar vermesine yol açacaktı.”

İşte tam burada aşağıdadır, [1850 Çizelgesi'nin sol alt köşesini işaret ederek]. Tamam mı? Onun sözünü ettiği şeyler bu Çizelge üzerindedir.

—“Ayrıca, habercilerin gitmesi ne kadar gerekli ise, yayının da yayımlanmasının o kadar gerekli olduğunu gördüm; zira habercilerin, işitenlerin ellerine vermek üzere, mevcut gerçeği içeren bir yayını yanlarında taşımaları gerekir; böylece gerçek zihinlerden silinip gitmezdi; ayrıca bu yayın, habercilerin gidemediği yerlere de giderdi. Kâğıtta yer alacak başka şeyler de gördüm.

Hepiniz nasıl geçiniyorsunuz? Hepiniz sonsuz yaşam için gayret ediyor musunuz? Sizi çok, çok görmek istiyorum ve sanırım çok geçmeden göreceğim. Şimdi hazırlık zamanıdır ve umarım hepimiz sonsuzluk için işi sağlam tutarız. Zaman çok kısa görünüyor ve yaptığımızı çabucak yapmalıyız.

20 Kasım'da, bir hafta önce, Birader Henry Nichols ve ben Topsham'a gittik. Perşembe günü [21 Kasım] akşam yemeği sofrasından henüz kalkmıştık ki, Birader Foey'in çocuklarından biri içeri girip annelerinin kendinden geçmiş olduğunu söyledi. Irmağın karşısına, bir mil ötede bulunan yere aceleyle gittik ve sevgili Kızkardeş Foey'i ölmek üzere bulduk. Beni tanımadığımı gördüğümde kederim çok büyüktü. Saat üç ile dört arası oluncaya dek büyük sıkıntı içinde kaldı ve sonra son nefesini verdi. Geride, kayıplarına yas tutacak bir koca ile üç çocuk bırakmıştır.

Cuma sabahı [22 Kasım], Kardeş Henry, cenazeye katılmak üzere James'in kendisini tıraş etmesi için Paris'e geldi. Çok ciddi ve etkileyici bir zaman geçirdik. Rab bizi terk etmedi; tersine, Ruhunun üzerimizde durmasına izin verdi. Kız Kardeş Foey'in son günleri, belirgin biçimde, onun en ruhsal ve en iyi günleriydi. Kardeş Foey'in tesellisi şudur ki, o bir Hristiyan olarak öldü. Dayanıklılığını iyi koruyor. Tanrı, bu musibete katlanabilmesi için ona lütuf veriyor. Ah, deneme ve sıkıntının her sahnesinde destek olacak bir umuda Tanrı'da sahip olmak ne kadar iyidir. Böyle bir umut, iyi bir umut için Tanrı'ya hamdolsun. Umudunuz karşılığında siz, herhangi biriniz, ne verirdiniz?

İmana sımsıkı sarılın. Tanrı'da güçlü olun ve O'nun ebedî koluna yaslanın. O sizi asla yarı yolda bırakmayacak, fakat her sıkıntı altında sizi ayakta tutacaktır. Umarım hepimiz gerçekte giderek daha da güçlenirsiniz. Tereddüt etmeyin, fakat krallığa doğru yolunuzda ilerleyin.”—

İşte başlıyoruz. Görmenizi istediğim şey şudur.

—“Bir hafta önce, geçen Sebt günü, çok ilginç bir toplantımız oldu. Dead River'dan Kardeş Hewit oradaydı. Kötülerin yok edilişi ve ölümlerin uykusu öğretilerinin, kapalı kapı içinde, kadın İzevel adlı bir peygamberenin içeri soktuğu bir iğrençlik olduğu yolunda bir mesajla geldi; ve o kadın, İzevel'in ben olduğuma inanıyordu.”—

Tamam mı? Kardeş Hewit, Ellen White'in İzebel olduğunu ve üç yanlışı ortaya koyduğunu söylüyor.

—“Geçmişteki bazı hatalarımı, 1335 günün sona ermiş olduğunu ve çok sayıdaki başka yanlısını ona anlattık. Bunun pek az etkisi oldu. Onun karanlığı toplantı üzerinde hissedildi ve toplantı ağır aksak sürdü.”—

Şimdi, bunu görmenizi istiyorum. Mümkünse, bu paragraf hakkında söylemek istediğim ve sizin de takip etmenizi istediğim bir husus var.

Eğer Adventizm içinde dünyanın sonunda zaman peygamberliklerini yeniden uygulayanlarla hiç muhatap olduysanız, onların kullandığı yalnızca üç alıntı vardır—gerçi pek çok alıntı kullanırlar, ama başlıca kullandıkları üç alıntı vardır. Bu da onlardan biridir; çünkü oraya gidip, “Geçmişteki bazı hatalarımı ona söyledik,” diyecekler ve “1335 günün sona ermiş olduğu” ifadesini kullandığında, bunun onun hatalarından biri olduğunu ileri süreceklerdir. Dilbilgisini biraz olsun nasıl çarpıtabileceğinizi görüyor musunuz: “Geçmişteki bazı hatalarımı ona söyledik”? Ayrıca ona 1335 günün sona ermiş olduğunu da söyledik; ama vakit belirleyenler, ona geçmişteki bazı hatalarımı söylediğimizi ve bu hatalardan birinin de 1335 günün sona erdiğini öğretiyor olman, bunun da bir hata olduğu olduğunu söylerler. Dolayısıyla, bunu her iki şekilde de çarpıtabilirsiniz.

Eugene Prewitt ile ilk kez yüz yüze karşı karşıya gelişim Oklahoma'da oldu ve o, Millerci Tarih'in dünyanın sonunda tekrarlanmadığını savunuyordu; ben de ona Peygamberlik Ruhu'ndan birkaç alıntı sundum.

Ve şöyle diyor: "Jeff, Ellen White'in dikkatsiz bir yazar olduğunu biliyorsun."

Ben de, "Ne demek istiyorsun?" dedim.

Ve bu alıntıya gitti. Bu alıntının, onun dikkatsiz bir yazar olduğunu kanıtladığını söylüyor; çünkü o, eğer isterlerse zaman belirleyicilerin bu alıntıyı çarpıtabileceklerini benim bildiğimi biliyor.

Şimdi, Washita gibi bir yerin, öğrencilerine Ellen White'in dikkatsiz bir yazar olduğunu öğreten bir etkiye sahip olması bir şeydir; ama burada, o dikkatsiz bir yazar mıdır?

—“Birkaç söz söylemem gerektiğini hissettim. İsa'nın adıyla ayağa kalktım ve yaklaşık beş dakika içinde toplantı değişti. Herkes bunu aynı anda hissetti. Her çehre aydınlandı. Tanrı'nın huzuru bulunduğumuz yeri doldurdu. Kardeş Hewit dizlerinin üzerine çöktü ve ağlayıp dua etmeye başladı. Görüm içinde alındım ve yazamadığım birçok şey gördüm. Bunun Kardeş Hewit üzerinde büyük bir etkisi oldu. Bunun Tanrı'dan olduğunu kabul etti ve toprağa kadar alçaldı. O toplantıdan beri sürekli yazmaktadır ve şimdi de aynı masadan, ileri sürdüğü bütün yanlışlarını reddederek yazmaktadır. Tanrı'nın onu yukarı kaldırmakta olduğuna inanıyorum; ve Tanrı onun aracılığıyla işlerse, iyilik yapmak üzere kabiliyetlidir.”

Sevgili Kızkardeş Gorham'a çok sevgiler. Ona güçlü olmasını söyle. Tanrı onunladır ve onu terk etmeyecektir. Hepinize çok sevgiler. Umarım çocuklar uykulu olmayacak, fakat hakikatle ilgilenen ve çağrılarını seçilmişliklerini sağlam kılmak için gayretli olacaklardır. Yazın, mutlaka yazın ve benim yaptığım gibi yapmayın. Sizi seviyorum, hepinizi. Yazın.” Manuscript Releases, cilt 16, 206–209. Paris, Maine'den, 27 Kasım 1850 tarihinde yazılmıştır.

Kardeşler, bunun tarihsel bağlamı nedir; o bunu nerede yazıyor? Bunu 1850 yılında, Kardeş Nichols'ın evinde yazıyor.

Bu zaman diliminde Rab ne yapıyor? Öncülerin Sürekli hakkında doğru görüşe sahip olduklarını gösteriyor ve o da bununla ilgileniyor. Mesih'in Kutsal Yer hizmetinin Sürekli hakkındaki yanlış görüş olduğunu söylüyor.

Bu tarihte, tam da bu tarihte—yalnızca bu tarihte ve yalnızca o yılın kendisinde değil, fakat yılın tam da o ayında vahiyler alırken ve Daily'nin Öncü konumu hakkındaki bu gerçeği açıklığa kavuştururken, Yargı Saati Çılgınlığını verenlerin Daily hakkında doğru görüşe sahip olduklarını söylemektedir; ve aynı paragrafta şöyle demektedir: “1843 Şeması'nın Rab'bin eli tarafından yönlendirildiğini ve değiştirilmemesi gerektiğini ve Yargı Saati Çılgınlığını verenlerin Daily hakkında doğru görüşe sahip olduklarını gördüm.”

Peki, bu 1843 Çizelgesi'nde Günlük hakkında ne deniyor? Şöyle deniyor: O, MS 508 yılında ortadan kaldırıldı; ve 1335 yıl sonrasında sizi 1843'e götürür; dolayısıyla 1335 geçmişte kalmıştır.

Tam o ayda, tam o yılda, ona bunun hâlâ gelecekte olduğunu Dead River'dan Birader Hewit'e söyleyeceğini tasavvur edebilir misiniz?

Pekâlâ, bu zaman belirleyicileri, bu zaman belirleyicileri ve Kız Kardeş White'ın dikkatsiz bir yazar olduğuna inanan bu insanlar. Tarih bunu doğrulamamaktadır.

Bu nedenle, Günlük ile bağlantılı olarak, Ellen White'ın 1335'i dahi anladığını görmenizi istiyorum.

Ellen White, “günlük”ün putperestlik olduğu görüşünü yalnızca onaylamakla kalmadı; onun 1843'te sona eren 1335 yıllık peygamberliği başlattığını da anladı ve bu görüşü Dead River'dan Kardeş Hewit'e karşı kamuoyu önünde savundu. Bunu görüyor musunuz?

Ve aynı ay içinde, onun, Mesih'in Tapınak hizmetinin “Günlük” olarak yalnızca karanlık ve kargaşa getirdiğini söylediği sırada; kocası da, o görüme cevaben, bu öğretiyi Review and Herald'dan kaldırır.

Notlarınızda, “1850 Chart” yazan yerde, burada tam olarak şöyle denmektedir [1850 Chart üzerinde soldan üçüncü sütuna, İ.S. 31'de çarşıdaki İsa'yı izleyen metne atıfta bulunarak]. Bunun notlarınızda bulunmasını istedim.

Uzakta Daniel 11:31 508

Ve ardından burada 1843 Çizelgesi'nde [MS 31'de çarşıdaki İsa'nın altındaki orta sütuna atıfta bulunarak]:

Günlük kurbanın ortadan kaldırılması. Dan. 12:11, 12

Tamam, bunlar şu iki Çizelgedir.

Bayan White, bu adamların doğru görüşe sahip olduklarını anladı; bunun 1843 yılında sona eren 1335 yıllık peygamberliği başlattığını da anladı; ayrıca, bunun 508 yılında putperest hâkimiyetin ortadan kaldırılışını temsil ettiğini de anladı.

Şemalara yapılan bu iki atfın altında, Kardeş Nichols dönemine ait başka bir alıntınız daha var; burada, insanlar başka şemalar yapmaktan ötürü azarlanmaktadır, çünkü onların çizimleri şeytanîdir; oysa, bu iki Şema üzerindeki çizimlerin semavî olduğunu söylemektedir. Şöyle der,

“Şema hazırlama işinin tümüyle yanlış olduğunu gördüm. Bu, Kardeş Rhodes ile başlamış ve Kardeş Case tarafından sürdürülmüştü. Melekleri ve yüce İsa'yı tasvir etmek için kaba, iğrenç suretler oluşturulmasına ve şemalar hazırlanmasına kaynak harcanmıştır. Böyle şeylerin Tanrı'yı hoşnut etmediğini gördüm. Kardeş Nichols tarafından yayımlanan şemada ise Tanrı'nın bulunduğunu gördüm.”—

1850 tarihli bu Çizelgenin yayımlanmasında kim vardı? Tanrı!

—“Gördüm ki burada” —ne vardı?— “Kutsal Kitap'ta bu çizelgeye dair bir peygamberlik vardı; ve eğer bu çizelge Tanrı'nın halkı için tasarlanmışsa, eğer bu [çizelge] biri için yeterliyse bir

başkası için de yeterlidir; ve eğer birinin daha büyük ölçekte boyanmış yeni bir çizelgeye ihtiyacı varsa, hepsinin de buna aynı ölçüde ihtiyacı vardır.”

“Kardeş Case’te başka bir levha arzulayan huzursuz, tedirgin, tatminsiz ve nankör bir duygunun bulunduğunu gördüm. Bu boyalı levhaların cemaat üzerinde kötü bir etkisi olduğunu gördüm. Toplantıda hafif, uyarı, alaycı bir ruhun bulunmasına sebep oldu.”—

Şimdi, üzerinde dikkatle düşünmenizi istediğim husus budur.

—“Tanrı tarafından emredilen çizelgelerin, bir açıklama olmasa bile, zihin üzerinde olumlu bir etki bıraktığını gördüm.”—

“Tanrı tarafından emredilen levhaları,” çoğul olarak, “gördüm . . .” Çoğul olarak hangi levhalar Tanrı tarafından emredilmişti? Bu iki Levha [1843 ve 1850 Levhaları] Tanrı tarafından emredilmiştir.

Bu iki Levha, Habakkuk 2’nin bir yerine gelişidir.

—“Levhalarındaki melek tasvirlerinde hafif, hoş ve semavî bir nitelik vardır. Zihin, neredeyse fark edilmeden Tanrı’ya ve göğe yöneltilir. Fakat hazırlanmış olan öteki levhalar zihinde tiksinti uyandırmakta ve onu gökten çok yeryüzü üzerinde durmaya sevk etmektedir. Melekleri temsil eden suretler, göğün varlıklarından çok ifritlere benzemektedir. Bana gösterildi ki, levhalar günlerce ve haftalarca Case Birader’in zihnini meşgul etmiş; oysa onun Tanrı’dan semavî hikmet araması ve Ruh’un lütuflarında ve hakikatin bilgisinde büyümesi gerekirdi.”

“Şemalar basımı için harcanıp israf edilen imkânların, bunun yerine broşürler vb. yayımlayarak gerçeği kardeşlerin önüne açıkça koymak için kullanılmış olması hâlinde, çok iyilik yapmış ve canlar kurtarmış olacağını gördüm. Şema hazırlama işinin ateşli bir hastalık gibi yayıldığını gördüm.” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

1290 ve 1335 Günleri

Size 28 Ocak 1858 tarihli Review and Herald’dan şu makaleyi aktardım. Bunu notlarımızda buldurmanızın sebebi, 1858 yılında hâlâ “Daily”nin Putperestlik olduğunu öğrettiklerini görebilmenizdir. Kaynağınızda da bu vardır; 1850’den sekiz yıl sonra bile, “Daily”nin Putperestlik olduğunu hâlâ böyle anlıyorlardı.

Advent öğretisinin dayandığı bir başka önemli peygamberlik dönemi, Daniel 12’deki 1335 gündür; 1290 gün de bununla son derece yakından bağlantılıdır. Bu iki dönem bize şu şekilde tanıtılmaktadır:

—“Ve daimî kurban kaldırıldığı ve ıssızlığa sebep olan iğrenç şey dikildiği zamandan itibaren bin iki yüz doksan gün olacaktır. Ne mutlu bekleyip bin üç yüz otuz beş güne erişene! Fakat sen, son gelinceye dek kendi yoluna git; çünkü sen dinlenecek ve günlerin sonunda kendi yanında duracaksın.” Daniel 12:11–13.

Sorular derhâl ortaya çıkar: Bu sürelerin hangi olaylardan itibaren tarihlendirileceğini söyleyebilir miyiz; ve eğer öyleyse, bunların ne zaman vuku bulduğunu da söyleyebilir miyiz? İlk olarak şunu

araştırıyoruz: “günlük” (kurban) nedir ve “viran eden iğrenç şey” nedir? “Kurban” kelimesinin italik yazıldığı fark edilecektir; bu da onun eklenmiş bir kelime olduğunu gösterir. Bunun aynısı, Daniel kitabında geçtiği diğer yerlerde de görülecektir; yani 11:31 ve 8:11–13 bölümlerinde. Kısaca bu son bölüme başvuralım. 13. ayette, göz önüne getirilen iki viranlık bulunduğu görülecektir: günlük (viranlık) ve viranlığın isyanı. Bu husus Josiah Litch tarafından o kadar açık biçimde ortaya konmuştur ki, onun sözlerini aktarmaktan daha iyisini yapamayız:*

“—Sürekli kurban, metnin mevcut okunuşudur; ancak aslında özgün metinde kurban diye bir şey bulunmamaktadır. Bu husus herkesçe kabul edilmektedir. Bu, çevirmenlerin metne yüklediği bir açıklama yahut yorumdur. Doğru okunuş şudur: ‘sürekli olan ve ıssızlığın günahı’; sürekli olan ile günah, ‘ve’ bağlacıyla birbirine bağlanmıştır; sürekli ıssızlık ile ıssızlığın günahı. Bunlar, Mabedi ve orduyu harap edecek olan iki harap edici güçtü.”

Bundan şu açıktır ki, “günlük” ifadesi, eski ve daha yaygın görüşte kendisine uygulanmış olduğu Yahudi ibadetine hiçbir surette işaret ediyor olamaz; ve şu husus da bunu ayrıca açıkça göstermektedir: Eğer bu süreler, ister lafzî ister mecazî olarak ele alınsın, bu ibadetin ortadan kaldırılışından itibaren tarihlendirilirse, bizi kayda değer herhangi bir olaya götürmezler.

“Öyleyse gündelik olan ile mekruh şey, kiliseye baskı uygulayacak iki harap edici güçtür: bu güçlerin ne olduğunu belirleyebilir miyiz? Bu noktada yalnızca William Miller’in muhakeme yöntemini benimsememiz yeterlidir; böylece onunla aynı sonuca varırız. O şöyle der:”

“—Okumaya devam ettim; ve [günlük]’ün bulunduğu başka hiçbir yer bulamadım, Daniel dışında. Sonra [bir konkordansın yardımıyla] onunla bağlantılı duran şu sözleri aldım: —ortadan kaldırmak’; —günlüğü ortadan kaldıracak’; —günlüğün ortadan kaldırıldığı zamandan itibaren’; vb. Okumaya devam ettim ve metin üzerine hiçbir ışık bulamayacağımı düşündüm. Nihayet 2 Selanikliler 2:7, 8’e geldim: —Çünkü fesadın sırrı şimdiden işlemektedir; ancak şimdi engel olan, ortadan kaldırılıncaya kadar engel olmaya devam edecektir; ve o zaman o kötü olan açığa çıkacaktır.’ vb. Ve o metne geldiğimde, ah, hakikat ne kadar açık ve yüce göründü! İşte bu! Bu, —günlük’tür! Pekâlâ, şimdi Pavlus —şimdi engel olan’ yahut mâni olan ile neyi kastediyor? —Günah Adamı’ ve —o kötü olan’ ile Papalık kastedilmektedir. Öyleyse Papalığın açığa çıkmasını engelleyen nedir? Bu, Paganizmdir. O hâlde —günlük’ mutlaka Paganizm demektir.”+

Daniel 8’den görmekteyiz ki, teke, yani Grek imparatorluğunun ardından gelen ve “günlük” olanı ortadan kaldıran güç küçük boynuzdur; ve İskender’in krallığının bölünmesinden sonra, 2300 günün sonunda Mabed’in temizleneceği zamana kadar görünürde tutulan yegâne güç de odur. Bu küçük boynuzun, kendi uygun yerinde, Daniel’in diğer görümlerindeki dördüncü krallığa tekabül eden, bir bütün olarak ele alınmış Roma olduğunu göstermiştik. Şimdi bir gerçektir ki, Roma kudretinde Putperestlikten Papalığa bir değişim meydana gelmiştir. Asur krallarının günlerinden, Papalığa dönüştürülerek değiştirilmesine dek Putperestlik, günlük olan, yahut Profesör Whiting’in tercüme ettiği üzere “sürekli” ıssızlık idi; Şeytan bununla Yehova’nın davasına karşı durmuştu. Kâhinlerinde, sunaklarında ve kurbanlarında, Yehova’ya yönelik Levili ibadet biçimine benzerlik taşımaktaydı; fakat Levili düzen yerini Hristiyan ibadet biçimine bıraktınca, Şeytan da işe başarıyla karşı koyabilmek için muhalefet biçimini

değiştirmek zorundaydı; bundan dolayı Putperestliğin mabetleri, sunakları ve heykelleri, Papalığın küfürlerine vaftiz edilmiştir.

“Fakat günlük, yani putperestliğin, peygamberlikte bir kutsal yere sahip olduğu ve onun kutsal yerinin mekânının yere atılacağı söylenir. Bir kutsal yerin, bağlılık ve tapınmanın yeri olarak, sık sık putperestlik ve paganizmle ilişkilendirildiği, şu Kutsal Yazılar’dan açıktır: Yeşaya 16:12; Amos 7:9, 13, kenar notu. Hezekiel 28:18. Daniel 8’deki günlüğün kutsal yeri hakkında, Apollos Hale’den aşağıdakileri sunuyoruz:”

“—Paganizmin ‘mabedi’ ile ne kastedilmiş olabilir? Paganizmin ve her tür yanılığın, hakikat gibi, kendi mabetleri vardır. Bunlar, onların hizmetine tahsis edilmiş tapınaklar yahut sığınaklardır. O hâlde burada Paganizmin belirli ve meşhur bir tapınağından söz edildiği düşünülebilir. Onun çok sayıdaki seçkin tapınaklarından hangisi olabilir? Klasik mimarının en görkemli örneklerinden birine Pantheon denir. Bu ad, ‘bütün ilahların tapınağı yahut sığınağı’ anlamına gelir. Bulunduğu yer Roma’dır.+ Romalıların fethettiği ulusların putları, bu tapınağın bir nişine yahut bir bölümüne kutsal bir şekilde yerleştirilir, ve birçok durumda Romalıların bizzat kendileri tarafından ibadet nesnelere hâline gelirdi. Paganizmin, daha çarpıcı biçimde ‘onun mabedi’ denebilecek bir tapınağını bulabilir miydik?”

şimdi süreklinin putperestlik olduğunu, ıssızlığa sebep olan suçun, yahut “ıssız bırakan iğrenç şey”in Papalık olduğunu, putperestliğin özel mabedinin Pantheon olduğunu ve onun bulunduğu “yer”in Roma olduğunu tespit etmiş bulunarak, araştırmamızı daha da ileri götürüyoruz.

“1. Paganlık, Roma sivil iktidarı tarafından —‘ortadan kaldırıldı’ mı? Kilise ve dünya tarihindeki önemli ve iyi bilinen bir olguya dair aşağıdaki beyanın, kehanete cevap teşkil ettiğini düşünüyoruz. Bu ifade, ilk Hristiyan imparator Konstantin’e atıfta bulunmakta ve şöyle demektedir:”

“—Hükümet etme yetkisinin ilk icraatı, imparatorluğun her yanına, tebaasını Hristiyanlığı benimsemeye teşvik eden bir ferman göndermek oldu.’++”

“2. Onun mabedinin şehri veya yeri Roma mıydı, (Pantheon,) Devletin otoritesiyle yere mi atıldı? Aşağıdaki alıntı buna cevap verir:

“—Konstantin’in son rakibinin ölümlü, imparatorluğun barışını mühürlemişti. Roma bir kez daha milletlerin tartışmasız kraliçesi olmuştu. Fakat yüceliş ve ihtişamının o saatinde, bir uçurumun kıyısına çıkarılmış bulunuyordu. Atacağı bir sonraki adım aşağıya ve geri dönölmez olacaktı. Yönetimin Konstantinopolis’e nakledilmesi hâlâ tarihçiyi şaşırtmaktadır. Bu, Roma zihninin kadim ve saygın önyargılarının bütün gidişatına açıkça aykırı bir hareketti. Bu iş, doğu âdetlerinin ve iklimlerinin zevklerine kendini kaptırmış sefahat düşkününü bir Asyalının değil; batıda doğmuş, bütün Romalıları gibi şarklıların alışkanlıklarını hor gören demir iradeli bir fatihin eseriydi; keskin bir siyasetçinin eseriydi, yine de apaçık derecede gayri siyasî idi. Yine de Konstantin, Sezarların büyük kalesi ve tahtı olan Roma’yı Trakya’nın meçhul bir köşesi uğruna terk etti ve güçlü ve hırslı ömrünün geri kalanını, bir koloniyi imparatorluğunun başkenti hâline getirmek ve başkenti de bir koloninin cılız şerefleri ve zelim edilmiş kudreti düzeyine indirmek şeklindeki çift yönlü meşakkat içinde harcadı.”*

Tarihçinin kaleminden çıkan bu kayıt, yorum gerektirmeyecek kadar açıktır. Kutsal yerinin mekânı yere atıldı, diyor peygamberlik sözü; ve yukarıdaki gibi bir olgular beyanından sonra, peygamberlik yorumunda en titiz olanlar bile bunun uygulanışından tatmin olmuş olmalıdır.

“Sürekli olanın kaldırıldığı ve ıssız bırakan iğrenç şeyin dikildiği zamandan itibaren bin iki yüz doksan gün olacaktır. Ne mutlu o kimseye ki bekler ve bin üç yüz otuz beş güne erişir. Önümüzde duran olgular şunlardır: sürekli olan Putperestliktir; ıssız bırakan iğrenç şey Papalıktır; Roma kudretinde birincisinden ikincisine bir değişim olmuştur ve bu, Devletin yetkisiyle gerçekleşmiştir. Bu durumda yapmamız gereken yalnızca, bunun peygamberliği yerine getirecek tarzda ne zaman vuku bulduğunu daha ileri araştırmaktır; çünkü bunu saptayabilirsek, önümüzdeki metindeki peygamberlik dönemlerinin tarihlendirileceği başlangıç noktasını elde etmiş oluruz. Bu nedenle,”

“3. Peygamberlikte işaret edilen olay ne zaman gerçekleşti? Şuna dikkat edilsin ki, soru, kutsalların ne zaman Papalığın ellerine teslim edildiği değil; dinin Putperestlikten Papalığa dönüşümünün ne zaman, ikincisini ulusal din hâline getirecek ve onu kendi seyrine başlamaya elverişli bir duruma koyacak ölçüde gerçekleşmiş olduğudur. Bu da, öteki bütün büyük devrimler gibi, bir anda olup biten bir iş değildi. Başlangıç safhasındaki işleyişleri çok daha önceden görünür hâle gelmişti. Pavlus, kendi günlerinde bile fesadın sırrının, Günah Adamı'nın, —ıssız bırakan iğrenç şeyin, zaten faaliyette olduğunu söyledi. Ve Rabbimiz'in Matta 24:15'te ıssızlığın iğrenç şeyi hakkında söylediği sözleri, Daniel 9:27'ye açıkça atıfta bulunduğu o yeri, işte bu Kutsal Yazı'nın ışığında anlamamız gerekir. Çünkü Putperestlik, Yeruşalim'in Romalılar tarafından yıkıldığı MS 70 yılında henüz Papalığa yer vermemiş olsa da, o zaman ortaya çıkan kudretin, ad ve biçim bakımından bir ölçüde değişikliğe uğramış olmakla birlikte, tam da kutsalları yıpratmak ve En Yüce Olan'ın kilisesini viran bırakacak olan ıssızlığın iğrenç şeyi olarak belirecek kudret olduğunu anlıyoruz.”

496 yılında gerçekleşen Fransa kralı Clovis'in iman etmesine kadar, Fransızlar ve Batı Roma'nın diğer ulusları putperestti; ancak bu olaydan sonra putperestleri Mesih'e döndürmeye yönelik çabalar büyük bir başarıyla taçlandırıldı. Clovis'in iman edişinin, Fransız hükümdarına En Hristiyan Majesteleri ve Kilise'nin En Büyük Oğlu unvanlarıyla hitap edilmesi geleneğine yol açtığı söylenir.+ O tarihle M.S. 508 arasında “ittifaklar”, “teslim anlaşmaları” ve fetihler yoluyla “Avborici”, “batıdaki Roma garnizonları”, Bretagne, Burgonyalılar ve Vizigotlar boyunduruk altına alındı.'++

—Batı Roma İmparatorluğu'ndaki putperestlik, kuşkusuz Hristiyan imanının ilerleyişini geciktirmiş olsa da, özellikle İngiltere örneğinde olduğu gibi, putperest kalmaya devam eden barbar kabilelerin akınlarıyla rahatsız edilen uluslarda, bundan böyle, Katolik imanını bastırmaya yahut Roma Pontifi'nin nüfuz alanını genişletmesini engellemeye, buna eğilimi olsa bile, kudrete sahip değildi.

O zamandan itibaren Papalık iğrençliği, putperestlik söz konusu olduğu ölçüde muzafferdi. Onun gelecekteki mücadeleleri, her zaman sapkınlar olarak muamele gören diğer Hristiyan mezhepleriyle; ve her zaman asi yahut Mesih'in bedenini bölenler olarak muamele gören prenslerle oldu. Avrupa'nın önde gelen güçleri, putperestliğe bağlılıklarını ancak onun iğrençliklerini başka bir biçim altında sürdürmek üzere terk ettiler; zira putperestliğin, Katolik

anlamda Hristiyan olması için yalnızca vaftiz edilmesi gerekiyordu; ve onun başta bulunan görevlisinin çıkarları yahut intikamı bunu talep ettiğinde, onların mülkleri ve tahtları,—belki de hayatları,—sunak üzerine konulmalıydı. SS

* Peygamberlik Açıklaması, Cilt 1, 127.

+ Goodrich'in Evrensel Tarihi ve Guthrie'nin Coğrafyası.

+ Mosheim Hristiyan Tarihi, Cilt 1, 132, 133.

İngiltere'de ilk Hristiyan kral olan Arthur, Hristiyan ibadetini putperestliğin harabeleri üzerine kurdu.* Tarihinde olayların kronolojisinde daha titiz olduğunu ileri süren Rapin, onun 508 yılında Britanya hükümdarı seçildiğini belirtir. Kitap 2, 129.

Roma Makamı'nın o sıradaki durumu neydi? — Symmachus, 498 ya da 499'dan 514'e kadar Papa idi. Onun papalığı, şu dikkat çekici hâl ve hadiselerle temayüz etmiştir:

1. O, Roma Kilisesi'ne girdiğinde putperestliği terk etti.

“2. Papalık makamına, rakibiyle kan dökme pahasına çekişerek ulaştı. Du Pin.”

“3. Aziz Petrus'un halefi olarak kendisine gösterilen tazimle.”

4. İmparator Anastasius'un aforoz edilmesiyle.+

“—Mosheim der ki, bazı kimselerin kanaatlerinin Roma Papalarının efendice taleplerine ne derece elverişli olduğu, muğlak şöhrete sahip bir dinî önder olan Symmachus'un o rezil ve aşırı dalkavuşu Ennodius'un bir ifadesinden kolayca tasavvur edilebilir. Bu asalak methiyeci, başka yersiz iddialarının yanı sıra, Pontiff'in Tanrı'nın yerine yargıç kılındığını, bu mevkii de Yüceler Yücesi'nin vekili sıfatıyla işgal ettiğini ileri sürmüştür.”++

Batıda Katolik davaya kazandırılan güç, bu başarılar ve Roma Makamı'nın vekillerinin ve diğer temsilcilerinin faaliyeti sayesinde, Konstantinopolis'teki Papalık taraftarı zümre, Roma'daki efendileri adına açık düşmanlıkları haklı gösterebilecek bir konuma —yerleştirildi. 508 yılında, bağnazlık ve iç savaşın kasırgası, doğu başkentinin sokakları boyunca ateş ve kan içinde esti.'

Gibbon, 508–514 yılları altında, Konstantinopolis'teki karışıklıklardan söz ederken şöyle der: —İmparatorun heykelleri parçalandı ve şahsı bir banliyöde gizlendi; ta ki üç günün sonunda tebaasının merhametini dilemeye cesaret edinceye kadar. [Papalık zafer kazanmaktadır.] Diademi olmaksızın ve bir niyaz edenin tavrı içinde, Anastasius hipodromun tahtında görüldü. Katolikler, onun huzurunda, hakiki Trisagion'u tekrarladılar; onun bir tellâlin sesiyle ilan ettiği, erguvanı terk etmeye hazır olduğu teklifine sevindiler; ve hepsinin birden hüküm süremeyeceği için, önce bir hükümdarın seçimi üzerinde anlaşmaları gerektiği yolundaki uyarıyı dinlediler; ayrıca efendilerinin, tereddüt etmeksizin aslanlara mahkûm ettiği, halk arasında sevilmeyen iki bakanın kanını kabul ettiler. Bu öfkeli fakat geçici isyanlar, Hunlar ve Bulgarlar'dan oluşan ordusuyla, çoğu putperest olmak üzere, kendisini Katolik imanının savunucusu ilan eden Vitalianus'un başarısıyla teşvik edildi. Bu dindar isyanda Trakya'yı ıssızlaştırdı, Konstantinopolis'i kuşattı, piskoposların geri çağrılmasını, Papa'nın tatmin edilmesini ve Kadıköy konsilinin tesisini elde

edinceye kadar, iman kardeşi olan Hristiyanlardan altmış beş binini ortadan kaldırdı; bu, ölmekte olan Anastasius tarafından isteksizce imzalanmış ve Justinianus'un amcası tarafından daha sadakatle yerine getirilmiş ortodoks bir antlaşmaydı. Ve barış Tanrısı'nın adıyla ve O'nun öğrencileri tarafından yürütülmüş olan din savaşlarının ilkinin sonucu işte böyle oldu. SS

Aşağıdaki Appollos Hale alıntısıyla, bu husustaki tanıklığı sonlandırıyoruz: —Şimdi, çağdaş Gamaliel'lerimizi, 508 yılında putperestliğin mabedinin bulunduğu yerde (sonradan "Aziz Petrus'un mirası" olduğu ileri sürülen yerde) bizimle birlikte bir mevki almaya davet ediyoruz. Geçmişe birkaç yıl bakıyoruz; kuzeyli barbarların kaba putperestliği, sözde Hristiyan olan Batı Roma İmparatorluğu'nun üzerine sel gibi akmakta—her yerde zafer kazanmakta—ve zaferleri her yerde en vahşi gaddarlıkla ayırt edilmektedir. . . . İmparatorluk yıkılır ve parçalara bölünür. Bu parçaların efendileri ve yöneticileri birer birer putperestliklerini terk eder ve Hristiyan imanını benimsediklerini ikrar ederler. Dinde fatihler, fethedilenlere boyun eğmektedir. Ama yine de putperestlik galiptir. Onun taraftarları arasında sert ve başarılı bir fatih vardır. (Clovis.) Fakat çok geçmeden o da yeni imanın kudreti önünde eğilir ve onun şampiyonu olur. O hâlâ muzafferdir; ancak bir kahraman ve fatih olarak, bizim durduğumuz noktada, M.S. 508'de, zirveye ulaşır.

—Aynı yıl içinde ya da ona yakın bir tarihte, yıkılmış imparatorluğun son önemli alt bölümü, muzaffer "hükümdar"ının taç giyme merasimiyle alenen Hristiyanlaştırılır.

—Üzerinde durduğumuz dönem için pontifeks, yakın zamanda ihtida etmiş bir putperesttir. Onu kürsüye yerleştiren kanlı mücadele, Aryan bir kralın müdahalesiyle sonuçlandırılmıştır. Kendisine, 'yeryüzünde Tanrı'nın yerini dolduran' biri olarak eğilinir ve selam verilir. Senato öylesine onun kudreti altındadır ki, Roma Makamı'nın menfaatlerinin bunu gerektirdiği şüphesi üzerine imparatoru aforoz ederler. . . . 508 yılında Doğu İmparatorluğu'nun tahtının altında maden ateşlenir. Bunun doğurduğu kargaşa ve çekişmenin neticesi, onun meşru efendisinin alçaltılmasıdır. Şimdi mesele şudur: Putperestlik ne vakit, onun yerine geçecek ve halefi olacak papalık iğrençliğine yer açacak ölçüde bastırılmıştır? Bu iğrençlik ne zaman küfür ve kanla dolu seyrine başlamak üzere bir mevkiye yerleştirilmiştir? Putperestliğin yerine 'yerleştirilmiş' yahut 'dikilmiş' sayılması için 508'den başka herhangi bir tarih var mıdır? Eğer o esrarlı büyücü henüz bütün kurbanlarını kendi kudreti içine almamışsa da, mevkiini almış ve bazıları onun cazibesine teslim olmuştur."

Diğerleri de sonunda boyun eğdirilir; —ve kralların, halkların, kalabalıkların, ulusların ve dillerin,' hepsi, kendilerini, —İsa'nın şehitlerinin kanıyla sarhoş olmuşken bile,' —Tanrı'ya hizmet ettiklerini sanacak' ve cehennemin mahkûmiyeti için daha kolay ve daha zengin bir av hâline gelirken, kendilerini göğün münhasır gözdesi sayacak şekilde hazırlayan büyüünün etkisi altına getirilirler.*

Tarihi biliyoruz. "Günlük" kaldırıldı ve ıssızlaştıran iğrenç şey 508 yılında kuruldu. Bu noktadan itibaren sayıldığında, 1290 gün ya da yıl 1798'de sona erer; burada, daha önce de gösterildiği üzere, sivil iktidar Buonaparte'in kolu tarafından Papa'dan alındı. 1335 gün ise bizi bu olayın ötesine tam 45 yıl götürür.

“Fakat bazıları şöyle diyebilir: Sürelerin geçmişte sona erdiğini nasıl söyleyebilirsiniz? Daniel’in günlerin sonunda rahat edeceği ve kendi payında duracağı yazmıyor mu? Elbette; ve biz buna inanıyoruz. Fakat Daniel’in kendi payında durması ne demektir? Bu husus, vaktin geçişinin açıklanmasına ve günlerin sonunda gerçekten meydana gelen olayların incelenmesine geldiğimizde ele alınacaktır. Bu arada, bir başka haftaya kadar burada demirliyoruz.” Review and Herald, 28 Ocak 1858.

Prescott ve Daniells’in Hataları ve Tehlikeleri; Çalışılması Gereken Şehirler

(A. G. Daniells 1901 yılında Genel Konferans başkanı seçildi. Bu, söz konusu belgenin 1910 yılında yazılmış olduğunu düşündürmektedir; o dönemde Bayan White, Daniells’in şehirleri ihmal etmesinden ve “Daily” üzerindeki tartışmaya karışmış olmasından büyük kaygı duymaktaydı.)

Şimdi, yakın zamanda Steve Wohlberg, Ellen White “Daily” konusunda hiçbir zaman bir görüş benimsemediği için kendisinin de bu konuda bir tutum almak zorunda olmadığını; ve peygamber kadın için bu tutumu benimsemek yeterince iyiyse, kendisi için de yeterince iyi olduğunu söylüyordu.

Ellen White’in Günlük konusunda gerçekten bir tutumu vardı. O, Milleritlerin bu konudaki görüşünün doğru olduğunu söylemişti ve bunun Putperestlik olduğunu anlamıştı. Putperestlik ortadan kaldırıldığında 1335’in başladığını anlamıştı; ayrıca, bunun dışındaki görüşlerin yalnızca karanlık ve karışıklık meydana getirdiğini de anlamıştı.

Ve 1850 tarihinden hareketle gerçekten karanlık ve kargaşa getirdiği gösterilebilen görüş, Günlük’ün Mesih’in Tapınak hizmetini temsil ettiğine dair Crosier’in görüşüdür; dolayısıyla, onun Günlük’ün ne olduğuna dair bir anlayışa sahip olduğunu düşünüyorum; yalnızca onun ne olduğu değil, neyi temsil ettiği konusunda da bir anlayışa sahipti; çünkü o konumu terk ettiğiniz takdirde karanlığa ve kargaşaya sürüklenirsiniz.

Ancak Ellen White, 1910 yılında Genel Konferans Başkanı’nı ve W. W. Prescott’u da, Crosier’inkiyle aynı görüşü ileri sürdükleri için azarladı.

Ve hiçbir tarihçi, Prescott’un, Willie White’in ve A. G. Daniells’in “günlük” öğretisini savunduklarında, “günlük” kavramının Mesih’in Tapınaktaki hizmetini temsil ettiği düşüncesini savunduklarını inkâr etmeyecektir. Bunu herkes bilir.

Ancak, Makale Bildirileri’nin 20. cildinden alınmış makalenin tamamı burada bulunmaktadır.

Bu ne zaman yayımlandı? Evet, 1988’de yayımlandı; dolayısıyla Adventizm öğrencilerinin değerlendirmesine 1988’de sunulmuştur.

Willie White, Prescott ve Daniells, Adventizm’de “Daily” hakkındaki sahte görüşü ne zaman yerleştirdiler? Yaptıkları işi 1919’dan 1931’e kadar olan dönemde tamamladılar. 1931’e geldiğinde, bunu artık unutun!! Adventizm, Kutsal Yazılar’ın mürtet Protestanlık ve Katoliklikten gelen yorumunu kabul etmiş olduğundan, “Daily”nin Mesih’in Tapınak hizmetini temsil ettiğini öğretecektir. Ve bu noktadan itibaren “Daily”, Mesih’in Tapınak hizmeti olarak tanımlanmaktadır.

Ne var ki, daha iyisini bilmelerine rağmen buna karşı çıkan bazı sesler vardır; fakat o noktadan sonra gidişat bütünüyle tersine dönmüştür.

Ve sonra 1988’de, tam da Prescott, Daniells ve Willie White tarafından “Daily” meselesinin hararetle tartışıldığı sırada, Ellen White Estate bizim için 1910 tarihli şu beyanı yayımladı.

Tecrübemizin bu aşamasında, konferansımızın önemli toplantısında ele almamız için [bize] verilmiş olan özel ışıktan zihinlerimizin uzaklaştırılmasına izin vermemeliyiz. Ve orada, zihni üzerinde düşmanın çalışmakta olduğu Kardeş Daniells vardı;

Bu ne anlama gelir? Düşmanın zihninde etkin olması ne demektir? Bu, Kutsal Ruh’un senin zihninde etkin olmadığı anlamına gelir.

“...ve sizin zihninizle İhtiyar Prescott’ın zihni, gökten kovulmuş olan melekler tarafından etkileniyordu...”

Şeytan’ın işi, zihinlerinizi saptırmak; Rab’bin sizin ortaya koymanız için esin vermediği noktacıların ve en küçük ayrıntıların ortaya getirilmesini sağlamaktır. Bunlar özsel şeyler değildi. Fakat bu, hakikat davası için çok şey ifade ediyordu. Ve zihinlerinizin düşünceleri, eğer noktacılarla yahut en küçük ayrıntılara çekilip uzaklaştırılabilirse, bu, Şeytan’ın tasarladığı bir iştir. Yazılmış kitaplardaki küçük şeyleri düzeltmenin büyük bir iş yapmak olacağını sanıyorsunuz. Fakat bana şu bildirilmiştir: Sessizlik belâgattir.

Uriah Smith’in Daniel and Revelation Üzerine Düşünceler adlı kitabına girip onun “Daily”nin putperestlik olduğu hakkında söylediklerini çıkarmak istiyorlardı. İşte bu yüzden, bu zaman diliminde Willie White, Prescott ve Daniells’e karşı mücadele eden adamlardan biri Larry Smith adında bir adamdır.

Larry Smith kimdir? O, Uriah’nın oğludur; onların ne yapmak istediklerini biliyor ve babasının yanında duruyor: Sürekli, putperestliktir.

Şunu söylemem gerekiyor: Kusur aramayı bırakın. Şeytanın bu amacı gerçekleştirilebilseydi, o zaman size [öyle] görünürdü [ki], sizin işiniz tasarım bakımından son derece harikulade sayılacaktı. Düşmanın planı, sözde sakıncalı bütün özellikleri, her sınıftan zihnin üzerinde uzlaşmadığı noktalara yerleştirmektir.

“Peki ya sonra? Şeytanı hoşnut edecek olan işin ta kendisi gerçekleşmiş olurdu. Dışarıdakilere, imanımızın değil, tam da onların hoşuna gidecek olanın bir tasviri sunulurdu; bu da karakter özelliklerini geliştirecek olurdu ki”

ne yapar? “büyük bir karışıklığa yol açar.”

Günlük’e ilişkin, karışıklık ve karanlık getiren başka görüşler de benimsenmiştir.

ve büyük mesajı halkın önüne getirmek üzere gayretle kullanılmaları gereken altın değerindeki anları işgal etmektedir. Üzerinde çalıştığımız herhangi bir konuya ilişkin sunumların tümü birbiriyle uyum içinde olamazdı; bunun sonucu ise iman edenlerin de etmeyenlerin de zihinlerini karıştırmak olurdu. Şeytan’ın gerçekleşmesini planladığı şey tam da buydu—bir

anlaşmazlık olarak büyütülebilecek her şey.

Rab dilerse, Kutsal Kitap incelememizden bu öğretileri kanıtlamaya başladığımızda, Hezekiel 28'e bakacağız; çünkü Günlük'ün kökünün tam olarak tanımlandığı yer Hezekiel 28'dir. Hezekiel 28, Lucifer'in yüceltilmesi hakkındadır ve o bunu işaret etmektedir; çünkü, onlar Günlük'ün Mesih'in Tapınak hizmetini temsil ettiğini söylemeye çalışırken, yalnızca öz-yüceltişin bir simgesi olan Günlük'e ilişkin doğru görüşü reddetmekle kalmıyor, aynı zamanda o öz-yüceltişi kendi deneyimlerinde de ortaya koyuyorlardı. O, saflarımızın içine karışıklık getireceklerini vurgulamaktadır.

Şimdi, yabancı ruhların rol oynayabileceği büyük bir iş burada durmaktadır. Fakat Rab, mahvolmakta olan canları kurtarmak üzere yapılacak bir işe sahiptir; ve Şeytan'ın, kılık değiştirerek, saflarımıza karışıp karışıklık getirebileceği yerleri o tam bir ustalikle dolduracak, ve bütün o küçük ayrılıklar büyütülüp belirgin hâle gelecektir.

“Ve bana gösterildi” ne demektir? Tanrı bunu ona açıkça söyledi.

“Ve bana daha baştan gösterildi ki, Rab ne Daniells ne de Prescott İhtiyarlarına bu işin yükünü vermiştir. Şeytan'ın hileleri araya mı sokulmalı; bu ‘Günlük’ zihinleri karıştırmak ve işin bu önemli zaman dilimindeki ilerleyişini engellemek üzere ortaya getirilecek kadar büyük bir mesele mi olmalıdır? Her ne olursa olsun, olmamalıdır. Bu konu ortaya sürülmemelidir,”

Kız Kardeş White, “Daily”i anlamıştı ve “Daily”nin Mesih'in Tapınaktaki hizmeti olduğunu öğretmenin, Gök'ten kovulmuş meleklerden gelen bir şey olduğunu ve bunun yalnızca karışıklık ve karanlık getirdiğini anlamıştı; ayrıca, “Daily”nin Putperestliği temsil ettiğine ve “Daily” ortadan kaldırıldığında 1335 yıllık zaman peygamberliğinin başladığına dair Öncülerin görüşünü de biliyordu. Bunu biliyordu. Bu adamlar ne söylemek isterlerse istesinler, aradaki farkı biliyordu.

“Her ne olursa olsun, böyle olmamalıdır. Bu konu ortaya atılmamalıdır; çünkü içeri sokulacak ruh men edici olacaktır ve Lusifer her hareketi gözlemlemektedir. Şeytanî araçlar onun işine başlayacak ve saflarımızın içine karışıklık getirilecektir. Deneme sorusu olmayan görüş ayrılığını araştırıp bulmaya çağırılmış değilsiniz; fakat sizin sessizliğiniz belagattir. Bu mesele bütün açıklığıyla önümde durmaktadır. Eğer iblis, yapmayı tasarladığı gibi, bizim halkımızdan herhangi birini bu konular üzerinde kendi etkisi altına alabilseydi, Şeytan'ın davası zafer kazanmış olurdu. Şimdi gecikmeksizin ele alınması gereken iş budur ve [bir görüş] ayrılığı ifade edilmemelidir.”

Şeytan, aramızdan çıkmış olan o adamları kötü meleklerle birleşmeye ve önemsiz meseleler üzerinde işimizi engellemeye kışkırtırdı; o zaman düşmanın ordugâhında ne büyük bir sevinç olurdu. Birbirinize sımsıkı kenetlenin, sımsıkı kenetlenin. Her ayrılık gömülsün. Şimdi bizim işimiz, bütün bedenî gücümüzü ve beyin-sinir kudretimizi bu ayrılıkları ortadan kaldırmaya adanmak ve herkesin uyum içinde olmasıdır. Eğer Şeytanın, kutsanmamış büyük hikmetiyle en ufak bir tutunma imkânı bulmasına izin verilseydi, [o sevinirdi].

Şimdi, sizin nasıl çalışmakta olduğunuzu gördüğümde, eğer ilerleyip de bizden ayrılmış olan taraflara saflarımızın içine en ufak bir karışıklık getirme fırsatı verirseniz, bütün durumu ve bunun sonuçlarını zihnim bütününü kavradı. Sizin hikmetsizliğiniz, Şeytan'ın tam da arzu

ettiği şey olurdu. Sizin yüksek sesli bildiriniz, Kutsal Ruh'un esini altında değildi. Size şunu söylemem için bana talimat verildi: Tanrı tarafından yönlendirilmiş olan adamların yazılarında kusur aramanız, Tanrı'dan esinlenmiş değildir. Ve eğer İhtiyar Daniells'in halka vereceği hikmet bu ise, ona hiçbir surette resmî bir mevki vermeyin; çünkü o, sebep ile sonuç arasında muhakeme yürütemez. Bu konuda suskun kalmanız sizin hikmetinizdir. Şimdi, artık hayatta olmayan adamların yayınlarında kusur aramak gibi her şey, Tanrı'nın sizlerden herhangi birinize yapmanız için vermiş olduğu iş değildir. Çünkü eğer bu adamlar—İhtiyarlar Daniells ve Prescott—şehirlerde çalışırken verilmiş olan yönergeleri izlemiş olsalardı, şimdi asla ulaşamayacak konumlarda bulunan, gerçeğe ikna edilmiş ve iman etmiş pek çok, çok sayıda yetenekli kişi olurdu.

Bütün dünya büyük bir aile olarak görülmelidir. Ve kendisinden yararlanılacak böylesine bir bilgi pınarına sahip olduğunuz hâlde, Rabbimiz İsa Mesih tarafından verilmiş tanıklıklarla dünyayı neden yıllarca mahvolmaya terk ettiniz? Gerçek din, bize her erkeği ve her kadını iyilik edebileceğimiz bir kişi olarak görmeyi öğretir.

Bu, uzun yıllar basılı olarak mevcut olmuştur: —“Dengeli Bir Zihin,” İhtiyar Andrews'a verilen bir tanıklık. Zihin, ne zaman konuşulacağını ve hangi yüklerin ele alınıp taşınacağını bilmede bir güç hâline gelmek üzere geliştirilebilir; çünkü sizin öğretmeniniz Mesih'tir. Ve ben, [sizi gördüğümde,] kendi hikmetinizi yüceltip görüş ayrılıkları ortaya çıkaracak bir yol izlemenizden dolayı sizin için büyük korku duydum. Rab, susmalarının kendileri için hikmet olduğu zaman sükût edebilen hikmetli adamlar ister. Eğer tam bir adam olmak istiyorsanız, İsa Mesih aracılığıyla kutsanmanız gerekir. Şimdi daha yeni başlamış bir iş vardır; ve hikmet her vaizde, her konferans başkanında görülsün. Fakat yıllar önce sizin el atmanız gereken bir iş vardı; orada bu bizzat iş için sesinizi yükseltmenize ihtiyaç vardı. Mesih, bütün halkına ne yapmaları ve hangi şeyleri yapmamaları gerektiği konusunda özel yönergeler verdi. Ve Rabbin doğruluğunu yerine getirmemiz için bize çok az zaman kalmıştır. Siz Rabbin yolunu anlayabilirsiniz. Başkan olarak görevlendirildikten sonra işleri kendi tasarınıza göre yürütme amacınızı gördüm. Tanrı'nın yapmak üzere sizin ellerinize vermediği bir iş olan harika şeyler yapacağınızı düşünmüştünüz. Şimdi sizin işiniz baskı yapmak değil, fakat Rab sizi hizmet etmek üzere kabul etmişse, mümkün olan her gereksinimi karşılayıp serbest bırakmaktır. Ne var ki çok erken bir zamanda, hikmetin ve kutsanmış muhakemenin sizde tezahür etmediğine dair kanıt verdiniz. Rab ışık vermedikçe kabul edilmeyecek meseleleri öne sürdünüz.

Bana, konferansın başkanı olarak sizi bir yıl daha seçmek gibi böylesine aceleci adımların atılmaması gerektiği öğretildi. Fakat mesele dua ile Rabbin önüne getirilinceye dek, Rab artık bu tür aceleci işlemlere izin vermemektedir; ve Rabbin işinin başkanın üzerinde duran yükünün son derece ciddi bir sorumluluk olduğuna dair size mesaj gelmiş olduğundan, “Daily” konusu üzerine yaptığınız gibi öfkeyle parlayıp nüfuzunuzun meseleyi karara bağlayacağını varsaymaya ahlaken hakkınız yoktu. Orada ağır sorumlulukları taşımış olan İhtiyar Haskell vardı; ayrıca İhtiyar Irwin ve adlarını anabileceğim, ağır sorumluluklar taşıyan birkaç kişi daha vardır.

“İleri yaştaki adamlara karşı saygınız neredeydi? Meselenin tartılması için bütün sorumlu adamları bir araya almadan hangi yetkiyi kullanabilirdiniz? Fakat şimdi meseleyi araştıralım.

Şimdi, ihmal edilmiş olan iş karşısında, işi bir yıl daha sürdürme gayretinizi göstermenin Rab'bin hükmü olup olmadığını yeniden gözden geçirmeliyiz. Sizinle birleşecek yardım ile işi bir yıl daha sürdüreceksiniz, sizde ve İhtiyar Prescott'ta bir değişiklik meydana gelmelidir. Ve kendi yüreklerinizi Tanrı'nın önünde alçaltın. Rab, sizde farklı bir tecrübenin ortaya konduğunu görmek zorunda olacaktır; çünkü eğer şu anda herhangi adamların yeniden ihtida etmeye ihtiyaçları olmuştaysa, bunlar İhtiyar Daniells ile İhtiyar Prescott'tur.”

Bilgelik sahibi olan ve Tanrı'nın lütfunun işleyişi aracılığıyla yeniden dönüşümün kanıtını veren yedi adam seçilmelidir. Çünkü sebep ile sonuç arasında akıl yürütemeyecek kadar körleşmiş, işin sorumluluklarını taşımış olan adamları ve bu konferans başkanlarını görmezden gelen; işi iki yıldan fazla bir süre omuzlamış adamların hiçe sayılmasına ve öyle düşüncesiz bir sonucun ortaya çıkmasına yol açan; insanların, yıllar boyunca önlerinde tutulmuş olan işin—şehirlere çalışma işinin—bizzat kendisini ihmal etmelerine ve yaşlı adamlara öğüt için hiç ya da pek az dikkat verilmesine rağmen, halka seçtikleri şeyleri duyuran adamlar, böylesine büyük ve harika bir işin emanet edileceği kişiler olarak güvenli olmadıklarına dair kendi tanıklıklarını taşımaktadır.

“Mesih ölü değildir. Kendi işinin bu garip şekilde sürdürülmesine asla izin vermeyecektir. Kitaplara dokunmayın. Eğer herhangi bir değişiklik zorunlu ise, Tanrı o değişiklikte tutarlılığı sağlayacaktır; fakat bir mesaj, içerdiği büyük sorumluluklarla birlikte insanlara emanet edilmişse, [Tanrı] sevgiyle etkin olan ve canı arındıran bir sadakat talep eder. İhtiyarlar Daniells ve Prescott'un her ikisinin de yeniden ihtidaya ihtiyaçları vardır. Araya garip bir iş girmiştir ve bu, Mesih'in dünyamıza yapmak üzere geldiği işle uyum içinde değildir; gerçekten ihtida etmiş olanların tümü de Mesih'in işlerini işleyeceklerdir.”

Hepimiz, Baba'yı yüceltecek olan işi yerine getirmekle yükümlüyüz. Krize gelmiş bulunuyoruz—ya bu hazırlık zamanında tam olarak İsa Mesih'in karakterine uyacağız ya da buna teşebbüs etmeyeceğiz. İhtiyar Daniells, benzer durumlarda yaptığımız gibi sesinizi yukarıdan işittirmekte kendinizi serbest saymamalısınız. Şunu da anlayın ki, bir konferansın başkanı bir yönetici değildir. O, Tanrı'nın kabul etmiş olduğu başkanlık mevkiinde bulunan hikmet sahibi kişilerle bağlantı içinde çalışır. Tanrı'nın kabul ettiği kalemlerden çıkmış basılı kitaplardaki yazılara müdahale etme özgürlüğüne sahip değildir. Hükmeden, tahakküm kuran güçten daha azını göstermedikçe artık egemenlik sürmemelidirler. Çünkü kriz gelmiştir; zira Tanrı onursuz bırakılacaktır.

“Rab işlenmemiş şehirlere nasıl bakıyor? Mesih göktedir. Şimdi onun beyanı şu olacaktır: —Kralca egemenlik yoktur. Ve şimdi bu dünyanın buhranı gelmiştir. Şimdi Ben kurtarmaya da yok etmeye de Kadir Olan'ım. Şimdi herkesin kaderinin Benim ellerimde bulunduğu zamandır. Dünyayı kurtarmak için hayatımı verdim. Ve 'Ben, eğer yukarı kaldırılırsam,' aktaracağım kurtarıcı lütuf, ilahî benzerliğe göre biçimlendirilecek ve Benimle bir olacak olanların hepsinin, Benim kurtarıcı lütuf kudretimle çalıştığım gibi çalışacaklarını kanıtlayacaktır.' Dileyen herkes, [bırakın] kardeşleriyle birlikte, Rab'bin verdiği öğüt altında sorumlu mevkilerde bulduklarında kendilerine verilmiş işi yapmak üzere sınıksız sarılısın ve dünyayı o kadar sevdi ki, dünyanın kurtuluşu için hayatını tam bir kurban olarak verdiği Kişi'yle tam bir uyum içinde çalışmayı en içtenlikle arasın. Hizmetkârlarımıza sesleniyorum:

şehirlerimizde işe başladıklarında, Söz'ün hizmetine sakin, kutsal bir vakar eşlik etsin. Eğer biz . . . insanların zihinleri üzerinde uygun etkiyi oluşturamayız. . . . [Bu sayfanın alt üçte birlik kısmı boş bırakılmıştır.]”

Günlüğümden naklediyorum. İsa'da olduğu şekliyle hakikat—onu dile getirin, onun için dua edin, sadeliği içinde her sözüne iman edin. İmandan sapmış ve aldatıcı ruhlara kulak vermiş adamların önüne, hatalar götürülürse bundan ne kazanacaksınız? Bunlar, çok kısa bir zaman öncesine kadar iman konusunda bizimle birlikte olan adamlardı. Şeytanın tarafında mı duracaksınız? İşlenmemiş tarlalara dikkatinizi verin. Önümüzde dünya çapında bir iş duruyor. Bana John Kellogg hakkında tasvirler verildi.

Oldukça cazip bir şahsiyet, ileri sürdüğü aldatıcı görünümlü argümanların fikirlerini, hakikî Kutsal Kitap gerçeğinden farklı düşünceleri temsil ediyordu. Ve yeni bir şey için acıkıp susayanlar, [öylesine aldatıcı görünümlü] fikirler ileri sürüyorlardı ki, İhtiyar Prescott büyük tehlike içindeydi. İhtiyar Daniells, bu düşüncelerin her yerde dile getirilebilmesi hâlinde bunun yeni bir dünya olacağı yolunda bir aldanışa kapılma [tehlikesiyle] karşı karşıyaydı.

“Evet, öyle olurdu; fakat zihinleri böylece meşgul edilmişken, Bana gösterildi ki, Kardeş Daniells ile Kardeş Prescott, deneyimlerinin içine ruhsal[c1] bir görünüm taşıyan düşünceler örüyor ve halkımızı, mümkünse seçilmişlerin bizzat kendilerini bile aldatacak güzel duygulara doğru çekiyorlardı.”

Bizzat seçilmiş olanlar aldatılmayacaktır; fakat bizzat seçilmiş olanlarla birlikte duran insanlar arasında aldanacak olanlar bulunacaktır. Bizzat seçilmiş olanlar hikmetli bakirelerdir. Akılsız bakireler ise aldanacaktır, değil mi?

Ve tam da seçilmişleri bile aldatacak ayartının mevcut olduğu bu zaman diliminde, hikmetli bakireler Kutsal Ruh'un dökülüşünü alırken, akılsız bakireler neyi almaktadır? 2. Selanikliler'de söz edilen güçlü aldanışı. Bunu da Günlük ile bağlantılı olarak ele alacağız.

—“Deneyimlerinin içine ruhsal[c1] bir görünüm taşıyan duyguları dokuyor ve halkımızı, mümkünse seçilmişlerin kendilerini bile aldatacak güzel duygulara çekiyorlardı.”

Ruhçuluğun en temel özü nedir?

Kral Saul'un öyküsüne gelince, Samuel ne dedi? “İsyan büyücülük kadar günahtır.” İsyan büyücülüktür.

Saul nerede son bulur?

DİNLEYİCİLERDEN: Endor'daki büyücü kadımla.

Endor kâhiniyle.

Kral Saul'u Endor'daki büyücüye götüren bu olaylar dizisini başlatan şey neydi? O, kendi sözünü Tanrı'nın Sözü'nün üstüne koydu. Kendisine ne yapması gerektiği söylenmişti, fakat o yine de ileri gidip yapmak istediğini yaptı.

Ruhçuluğun en temel özü, kendi sözünü Tanrı'nın Sözü'nün üstüne koymaktır. Her şeyin başladığı yer burasıdır. Büyücülük budur.

Büyücülük, Şeytan'ın sizi kendi etkisi altına nasıl aldığına teşhis etmektir. Sizi nasıl büyülediği, büyüsel aldatmayla ilgili sihirselsel bir terimdir.

Büyülediğinizde, ilk büyülenen kim olur? Büyücü. Her şey, benim sözümü Tanrı'nın Sözü'nün üstüne koymamla başlar. Bu, büyüçlüktür; bu, isyandır; ve büyülenmiş olan da benim. Daniells ile Prescott'un başına gelen de buydu.

Ve bu olurken Daniells ile Prescott hangi düşünceleri içeri sokmaya çalışıyorlardı? Günlük hakkında yanlış bir görüşü.

Peki, "Günlük"ün doğru anlayışı nedir? Bunun putperestlik olduğudur; ve putperestlik, benliği yüceltme dinidir. Bu, Göklerin avlularında Şeytan'ın, Şeytan'ın, kendi sözünü Tanrı'nın Sözü'nün üstüne koyduğu ve insanlık tarihine fesadın sırrını soktuğu zaman başlamış olan bir dindir.

Fesadın sırrı, Şeytan'ın bizi büyüleyip aldatma işidir. Bu, Şeytan'ın bizi kendi sözümüzü ya da onun sözünü Tanrı'nın Sözü'nün üstüne koymaya sevk etme işidir.

Düşüncemi takip ediyor musunuz?

"Fesat"a bakın. Strong's Concordance'ta "fesat"ı tanımlayacaktır. Ve onu kök sözcüğe indirdiğinizde, fesadın kök sözcüğü nedir? Alfa, alfa. İşte bu Alfa İrtidadıdır.

Daniells ile Prescott bu akılsız görüşü ne zaman ileri sürüyorlardı? Alfa İrtidadı döneminde.

Öyleyse, Kız Kardeş White'ın burada seçilmişlerin ta kendisini aldatmaktan ve Hezekiel 28'i okumaktan söz ederken ne dediğini gözden kaçırmayın. O, neler olup bittiğini biliyordu. Bu "Günlük" meselesinin yalnızca doktrinsel bakımdan yanlış bir şey olmadığını, aynı zamanda Günlük hakkındaki yanlış görüşü vaaz edecek olanların kendi sözlerini Tanrı'nın Sözü'nün üzerine koymalarını gerektirdiğini ve onları büyülenmiş oldukları bir konuma yerleştirdiğini biliyordu; ve bu nedenle, isyanları aracılığıyla başkalarını büyülemek üzere Şeytan'ın elinde bir araç hâline gelirler.

Kalemimle, bu kardeşlerin hakikati belirsizlik içine düşürecek aldatıcı düşüncelerindeki kusurları göreceklerini; ve [yine de] onların [sanki] büyük ruhsal sezgiye sahipmişler gibi öne çıkacaklarını [gerçeğini] kaydetmek zorundayım. Şimdi onlara, bana bu konu gösterildiğinde [şunu] söylemem gerekiyor,

İnsanlar, "Ah, Ellen White, Sürekli hakkında bir görüşü yok," derler.

"Bana bu husus gösterildiğinde, Elder Daniells 'Günlük' hakkındaki görüşlerini savunurken sesini bir borazan gibi yükseltiyordu; sonraki sonuçlar da gözlerimin önüne serildi. Halkımız şaşkınlığa sürükleniyordu. Sonucu gördüm; ardından bana şu uyarılar verildi: Eğer Elder Daniells, sonucun ne olacağına aldırmaaksızın, böyle bir etki altında kalır ve kendisinin Tanrı'nın esini altında bulunduğuna inanmasına izin verirse,"

Bu, spiritüalizmdir. O, kendi sözünü Tanrı'nın Sözü'nün üstüne koymuştur. Tanrı tarafından esinlendirildiğine inanmaktadır.

“İhtiyar Daniells, sonucu dikkate almaksızın, bu şekilde etkilenir ve kendisinin Tanrı'nın esini altında bulunduğuna inanmaya izin verirse, saflarımız arasında her yerde kuşkuculuk ekilmiş olurdu ve Şeytan'ın kendi mesajlarını taşıyacağı yerde bulunurduk. Kesin bir imansızlık ve kuşkuculuk insan zihinlerine ekilmiş olurdu ve tuhaf kötülük ürünleri gerçeğin yerini alırdı. Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, cilt 20, 17–22.”

Kötülüğün garip ürünleri bugün Adventizm'in her yanında yetişmektedir.

Ellen White, 2520 konusundaki Öncü anlayışını onaylamaktadır.

Ellen White, Daniel Kitabı'ndaki “Günlük”ün Putperestliği temsil ettiğine dair Öncü anlayışını tasdik etmektedir.